СЛУЖБА МЕЂУ СВЕТИМА ОЦУ НАШЕМ ДАНИЛУ (ЈАКШИЋУ),
ЕПИСКОПУ ГОРЊО-КАРЛОВАЧКОМ И ПЛАШЧАНСКОМ;
И С ЊИМЕ ИСПОВЕДНИЦИМА ВЕРЕ ПРАВОСЛАВНЕ:
ИГУМАНУ СИМЕОНУ (НИЈЕМЧЕВИЋУ), ПРЕЗВИТЕРИМА:
МАРКУ И ТЕОДОРУ, И ЂАКОНУ ЈАНКУ (ПРУШЧЕВИЋИМА).

СЛУ́ЖБА И҆́ЖЕ ВО СТ҃Ы́ХЪ О҆Ц҃У̀ НА́ШЕМУ
ДАНІ̀И́ЛУ [І҆А́КШИЧУ], Е҆П҃КПУ ГОРНѢ-КА́РЛОВАЦКОМУ И҆
ПЛА́ЩАНСКОМУ: СЪ НИ́МЖЕ И҆СПОВѢ́ДНИКѠМЪ ВѢ́РЫ
ПРАВОСЛА́ВНЫѦ: И҆ГУ́МЕНУ СЇМЕѠ́НУ [НІЕ́МЧЕВИЧУ],
ПРЕСВУ́ТЕРѠМЪ: МА́РКУ И҆ ѲЕО́ДѠРУ,
И҆ ДІА́КОНУ І҆А́НКУ [ПРУ́ЩЕВИЧЕМЪ].

МАРТИРИА
ВКВ 2022.
КАРЛОВАЦ

Фреска свт. Данила (Јакшића), нови фрескопис у храму Св. апостола Петра и Павла у Смиљану (који је свт. Данило освештао 1765. г.);
рад свештеника Милана Радусина са сарадницима (2020-2021. г.).

С благословом његовог преосвештенства
епископа Горњо-карловачког г. Герасима (Поповића):

1. део Службе – свт. Данилу (Јакшићу)
на србском језику саставио ђакон Будимир Кокотовић;
а редиговао, допунио и превео на црквено-словенски језик
Зоран А. Станчевић.

2. део Службе – Горњо-карловачким исповедницима
на црквено-словенском и србском језику саставио и редиговао
Зоран А. Станчевић.

У Карловцу и Београду, 2022. г.

Съ блг҃ве́нїемъ є҆гѡ̀ преѡсщ҃е́нства
є҆п҃кпа Горнѣ-ка́рловацкагѡ гд҃и́на Гера́сїма [По́повича]:

Пе́рвꙋю ча́сть Слꙋ́жбы – ст҃и́телю данїи́лꙋ [і҆а́кшичꙋ] –
на се́рбстѣмъ ѧ҆зы́цѣ соста́вилъ дїа́конъ Бꙋди́мїръ Ко́котовичъ:
редакти́ровалъ же, и҆спо́лнилъ и҆ прене́слъ въ цр҃ковно-славѧ́нскїй ѧ҆зы́къ
Зо́ранъ А҆. Ста́нчевичъ.

Вторꙋ́ю ча́сть Слꙋ́жбы – горнѣ-ка́рлѡвацкимъ и҆сповѣ́дникѡмъ –
на цр҃ковно-славѧ́нстѣмъ и҆ се́рбстѣмъ ѧ҆зы́цѣ соста́вилъ и҆ редакти́ровалъ
Зо́ранъ А҆. Ста́нчевичъ.

Въ Ка́рловцѣ и҆ Бѣлгра́дѣ, ҂вкв-гѡ го́да.

МЕСЕЦА ЈАНУАРА, У 27. ДАН.

СПОМЕН МЕЂУ СВЕТИМА ОЦА НАШЕГ ДАНИЛА (ЈАКШИЋА), ЕПИСКОПА ГОРЊО-КАРЛОВАЧКОГ И ПЛАШЧАНСКОГ; И С ЊИМЕ ИСПОВЕДНИКА ВЕРЕ ПРАВОСЛАВНЕ: ИГУМАНА СИМЕОНА (НИЈЕМЧЕВИЋА), ПРЕЗВИТЕРА: МАРКА И ТЕОДОРА, И ЂАКОНА ЈАНКА (ПРУШЧЕВИЋА).

НА МАЛОМ ВЕЧЕРЊУ.

На **Г**осподе, завапих ... стихире, на 4, глас 1.
Подобан: **С**вехвални мученици ...

Господе, који си светог и праведног Данила као миомирисни цвет у врту Цркве Твоје засадио, и водама Своје мудрости га напојио; учинио си да роди плодове достојне хвале, утврђујући у правој вери народ Твој.

Господе, који срца испитујеш и оно што је у њима сакривено савршено знаш; видећи да је свети Данило Твој изабрани сасуд, за пастира Горњо-карловачког владичанства си га поставио; те је стадо Твоје на пашу Православне вере водио.

Господе, који си светог оца нашег Данила архијерејским чином украсио, и божанским сјајем га просветлио; и нас грешне као Милостив просветли, ради његових молитава, да Те достојно величамо и славимо.

Мц҃а Іануа́рїа, въ кз-й де́нь.

Па́мѧть и҆́же во ст҃ы́хъ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ данїи́ла [Іа́кшича], е҆п҃кпа горнѣ-ка́рловацкагѡ и҆ пла́щанскагѡ: съ ни́мже и҆сповѣ́дникѡвъ вѣ́ры правосла́вныѧ: и҆гу́мена сѵ̑меѡ́на [нїе́мчевича], пресвѵ́терѡвъ: ма́рка и҆ ѳео́дѡра, и҆ дїа́кона Іа́нка [пру́щевичей].*[1]

На ма́лѣй вече́рни.

На Гд҃и, воз҃ва́хъ: стїхи̑ры, на д҃, гла́съ а҃.

По҃: Всехва́льнїи мѹ́ченицы:

Гд҃и, ст҃аго и҆ прв҃наго данїи́ла ꙗ҆́кѡ бл҃гово́нный цвѣ́тъ въ ве́ртѣ цр҃кве твоеѧ̀ насади́вый, и҆ вода́ми твоеѧ̀ мѹ́дрости того̀ напои́вый: содѣ́лалъ є҆сѝ є҆го̀ роди́ти плоды̀ достохва̑льныѧ, ѹ҆тверждаѧ въ пра́вѣй вѣ́рѣ лю́ди твоѧ̑.

Гд҃и, ср҃ца̀ и҆спытѹ́ѧй и҆ въ ни́хъ сокрове́ннаѧ соверше́ннѡ вѣ́дый: ви́дѧ ꙗ҆́кѡ ст҃ы́й данїи́лъ тво́й и҆збра́нный сосѹ́дъ є҆́сть, па́стырѧ горнѣ-ка́рловацкагѡ вл҃чества того̀ положи́лъ є҆сѝ: тѣ́мъ ста́до твоѐ на па́жить правосла́вныѧ вѣ́ры води́лъ є҆́сть.

Гд҃и, ст҃а́го ѻ҆ц҃а̀ на́шего данїи́ла а҆рхїере́йскимъ са́номъ ѹ҆краси́вый, и҆ бж҃твеннымъ сїѧ́нїемъ того̀ просвѣти́вый: и҆ на́съ грѣ́шныхъ ꙗ҆́кѡ мл҃тивъ просвѣтѝ, мл҃твъ є҆гѡ̀ ра́ди, во є҆́же досто́йнѡ велича́ти тѧ̀ и҆ сла́вити.

---

[1]* превод на цсл и 1. редакција Службе завршени до 13. марта 2021. г., допуна и 2. редакција до 9. дец. 2021. г., а 3. (минимална) редакција до 30. јануара 2022. г.

Господе, који си божанском силом оца нашег Данила оденуо, и заштитником Православне вере га показао; укрепивши га да претпри сва искушења од злочестивих непријатељā, и венац му исповедништва давши; ради његових молитава, пошаљи и нама опроштај грехова. Слава ... глас 2:

Радујући се са бестелесним и анђелским хоровима, стојиш пред Престолом Онога који ти даде разум обогаћен Духом Светим, да паству своју умудрујеш и у тајну Цркве Божије узводиш, бесмртном и васкрслом Христу. Стога, ти који си од младости своје Христа носио, моли Му се да уразуми душе наше.

И сада ... богородичан, глас исти:

Сво поуздање на Те положисмо, Владичице приснодевствена; не дај нам да сасвим пропаднемо; но, од бедā и невољā нас избави, и намере противникā разори; јер Ти си прибежиште злопаћенима, и утврђење колебљивима, Наставнице наша пречудесна.

На стиховње: стихире, глас 2.

Подобан: Доме Евфратов ...

Дивни су твоји подвизи, Данило преблажени, у славу Христа; Коме се клањамо кроз право исповедање вере, и песмама духовним часни твој празник дочекујући, Њега који те прослави величамо.

Стих: Свештеници ће се Твоји, Господе, обући у правду; * и преподобни ће се твоји радовати.*[2]

Засијао си као најсветлији светилник Православља у време тешких искушења за православни род наш. Зато данас, сви нараштаји, с љубављу празнујемо ти свети спомен, Данило незаборавни.

Стих: Похвалиће се преподобни у слави, * и обрадоваће се на постељана својим.*[3]

За веру си Православну од младости своје узео подвижничко живљење, и све до краја га сачувао у чистоти; и као војник Христов примио си венац од Цара над свима, Данило добропобедни.

---

[2]* Пс. 131,9.

[3]* Пс. 149,5.

Гдⷭ҇и, бж҃ⷭ҇твенною си́лою ѻ҆ц҃а̀ на́шего данїи́ла ѡ҆дѣ́ѧвый, и҆ застꙋ́пника правосла́вныѧ вѣ́ры того̀ ꙗ҆ви́вый: ᲂу҆крѣпи́въ є҆го̀ претерпѣ́ти всѧ̑ и҆скꙋше́нїѧ ѿ ѕлочести́выхъ врагѡ́въ, и҆ вѣне́цъ и҆сповѣ́дничества да́въ є҆мꙋ̀: мл҃твъ є҆гѡ̀ ра́ди, послѝ и҆ на́мъ проще́нїе грѣхѡ́въ. Сла́ва, гла́съ в҃:

Сра́дꙋющесѧ безплѡ́тнымъ и҆ а҆́гг҃льскимъ ликѡ́мъ, предстои́ши прⷭ҇то́лꙋ да́вшагѡ тѝ ра́зꙋмъ ѡ҆богаще́нъ дх҃омъ ст҃ы́мъ, па́ствꙋ свою̀ ᲂу҆мꙋдри́ти и҆ въ та́йнꙋ цр҃кве возводи́ти, къ безсме́ртномꙋ и҆ воскре́сшемꙋ хрⷭ҇тꙋ̀. тѣ́мже, ѿ ю҆́ности своеѧ̀ хрⷭ҇та̀ носи́вый, томꙋ̀ моли́сѧ вразꙋми́ти дꙋ́шы на́шѧ. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Всѐ ᲂу҆пова́нїе на тѧ̀ возложи́хомъ, влⷣчце приснодв҃ственнаѧ: не да́ждь на́мъ до конца̀ поги́бнꙋти: но, ѿ бѣ́дъ и҆ скорбе́й и҆зба́ви ны̀, и҆ совѣ́ты сопроти́вныхъ разорѝ: ты́ бо є҆сѝ прибѣ́жище ѡ҆ѕлоблѧ́ємымъ, и҆ ᲂу҆твержде́нїе коле́блємымъ, наста́внице на́ша пречꙋде́снаѧ.

На стїхо́внѣ: стїхи́ры, гла́съ в҃.

Поⷣ: До́ме є҆ѵфра́ѳовъ:

Ди́вны твоѝ по́двиги, данїи́ле преблⷭ҇же́нне, во сла́вꙋ хрⷭ҇та̀: є҆мꙋ́же покланѧ́емсѧ чрезъ пра́вое и҆сповѣда́нїе вѣ́ры, и҆ пѣ́сньми дх҃о́вными чⷭ҇тны́й тво́й пра́здникъ ᲂу҆срѣта́юще, просла́вльшаго тѧ̀ велича́емъ.

Сті́хъ: Сщ҃е́нницы твоѝ, гдⷭ҇и, ѡ҆блекꙋ́тсѧ въ пра́вдꙋ, ⁂ и҆ прⷣбнїи твоѝ возра́дꙋютсѧ.

Возсїѧ́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ свѣтлѣ́йшїй свѣти́льникъ правосла́вїѧ во вре́мѧ тѧ́жкихъ и҆скꙋше́нїй за правосла́вный ро́дъ на́шъ. тѣ́мъ дне́сь, всѝ ро́ди, съ любо́вїю пра́зднꙋемъ тѝ ст҃ꙋ́ю па́мѧть, данїи́ле приснопа́мѧтне.

Сті́хъ: Восхва́лѧтсѧ прⷣбнїи во сла́вѣ, ⁂ и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.

За вѣ́рꙋ правосла́внꙋю ѿ ю҆́ности твоеѧ̀ воспрїѧ́лъ є҆сѝ подви́жническое житїѐ, и҆ да́же до конца̀ сохранѧ́лъ є҆сѝ є҆̀ въ чⷭ҇тотѣ̀: и҆ ꙗ҆́кѡ во́инъ хрⷭ҇то́въ полꙋчи́лъ є҆сѝ вѣне́цъ ѿ цр҃ѧ̀ всѧ́ческихъ, данїи́ле добропобѣ́дне.

Слава ... глас 8:

Мноштво народâ од свих крајева Србских, подвиг твој архипастирски поштује, и храбро твоје исповедање вере Православне велича, свети угодниче Христов Данило; притеци сада у помоћ и нама грешнима, и моли се Сину Божијем да се смилује душама нашим.

И сада... богородичан, глас исти:

Војске небеке певају Ти оно „Радуј се“, Дјево Богообрадована, Мати безневестна; и ми на земљи рођени, славословимо неиспитиви твој порођај; молећи Те, Богородице, да се без престанка молиш Сину Своме за спасење душама нашим.

Тропар, глас 8:

Православља исповедниче * и праве вере наставниче ...

[Види на Великом вечерњу.]

Слава ... **и** сада ... Богородичан, глас исти:

Ти који си се нас ради родио од Дјеве ...

НА ВЕЛИКОМ ВЕЧЕРЊУ.

Певамо: **Б**лажен је човек ... 1. антифон.

На **Г**осподе, завапих ... поставимо 8 стихова;
и певамо 4 стихире светитељâ Данила, глас 2.
Подобан: **К**ад Те са дрвета ...

Иповедник Твоје праве вере, Господе, истинским се исповедањем наоружавши, и ревношћу се за Православље разгоревши, замке је гонитељā скршио, и благочестиви народ свој у исповедању Твоје истине утврдио. Зато је преславни Данило од Тебе, Господе, наслеђе небеског царства добио, и сада се моли за спасење наше.

Неустрашивог проповедника Православне вере Цркви си показао, Господе, светог оца нашег Данила, који примером храбрости против клеветникā праве вере, непрестано народ Твој утврђује. Његовим молитвама, божанском светлошћу просветли нас, да Те хвалимо, Христе, Спасе душа наших.

Сла́ва, гла́съ и҃:

Мно́жество люде́й ѿ всѣ́хъ концє́въ се́рбскихъ, по́двигъ тво́й а҆рхїпа́стырскїй почита́етъ, и҆ до́блественно твоѐ и҆сповѣ́данїе вѣ́ры правосла́вныѧ велича́етъ, ст҃ы́й оу҆го́дниче хрⷭ҇то́въ данїи́ле: притецы̀ ны́нѣ въ по́мощь и҆ на́мъ грѣ̑шнымъ, и҆ моли́сѧ къ сн҃ꙋ бж҃їю поми́ловатисѧ дꙋша́мъ на́шымъ. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ гла́съ то́йже:

Во́и нб҃нїи пою́тъ тѝ є҆́же ра́дꙋйсѧ, дв҃о бг҃оѡбра́дованнаѧ, мт҃и безневѣ́стнаѧ: и҆ мы̀ земноро́днїи, славосло́вимъ неизслѣ́димое твоѐ ржⷭ҇тво̀: молѧ́ще тѧ̀, бцⷣе, безпреста́ни молѧ́щисѧ къ сн҃ꙋ твоемꙋ̀ сп҃сти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Тропа́рь, гла́съ и҃:

Правосла́вїѧ и҆сповѣ́дниче ☼ и҆ пра́выѧ вѣ́ры наста́вниче:

[Зрѝ на Вели́цѣй вече́рни.]

Сла́ва, и҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

И҆́же на́съ ра́ди рожде́йсѧ ѿ дв҃ы:

НА ВЕЛИ́ЦѢЙ ВЕЧЕ́РНИ.

Пое́мъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ.

На Гдⷭ҇и, возⷭ҇ва́хъ: поста́вимъ стїхѡ́въ и҃:

и҆ пое́мъ д҃ стїхи̑ры ст҃и́телѧ данїи́ла, гла́съ в҃.

Поⷣ: Є҆гда̀ ѿ дре́ва тѧ̀:

И҆сповѣ́дникъ твоеѧ̀ пра́выѧ вѣ́ры, гдⷭ҇и, и҆́стиннымъ и҆сповѣ́данїемъ воѻрꙋжи́всѧ, и҆ ре́вностїю къ правосла́вїи разгорѣ́всѧ, сѣ̑ти гони́телей сокрꙋшѝ, и҆ бл҃гочⷭ҇ти́выхъ люде́й свои́хъ во и҆сповѣда́нїи твоеѧ̀ и҆́стины оу҆твердѝ. тѣ́мъ, пресла́вный данїи́лъ, ѿ тебѐ, гдⷭ҇и, наслѣ́дїе нб҃нагѡ црⷭ҇твїѧ полꙋчѝ, и҆ ны́нѣ мо́литсѧ ѡ҆ сп҃се́нїи на́шемъ.

Неꙋстраши́ма проповѣ́дника правосла́вныѧ вѣ́ры цр҃кви показа́лъ є҆сѝ, гдⷭ҇и, ст҃а́го ѻ҆ц҃а̀ на́шего данїи́ла, примѣ́ромъ хра́брства противꙋ̀ клеветникѡ́въ пра́выѧ вѣ́ры, непреста́ннѡ лю́ди твоѧ̑ оу҆тверждаю́ща. тогѡ̀ мл҃твами, бж҃ⷭ҇твеннымъ свѣ́томъ просвѣтѝ на́съ, да тѧ̀ хва́лимъ, хрⷭ҇тѐ, сп҃се дꙋ́шъ на́шихъ.

Преблажени и предивни Данило, који си се као достојни пастир православног стада и храбри Христов исповедник показао; избави, својим молитвама, од вихорā страсти, беда и искушења, оне који под твоје оркиље прибегавају, и као заступника те у невољама и бедама призивају.

Познат си као велики поборник Православља и доброверног народа свог, преосвећени исповедниче Данило, јер живот свој ниси штедео да би спасио владичанство своје од лажних учења унијата, који нису могли да те поколебају у правој вери, нити да те одвоје од твог стада. Стога, радосно данас славећи, молимо те, блажени: Избави, молитвама својим, од напасти и беда, све који с љубављу празнују ти светли спомен.

И 4 друге стихире, Горњо-карловачких исповедникā, глас 3:

Стубови непоколебиви правоверја и истински ревнитељи отачких предања у целом сте животу своме били, о! нескршиви свештеноисповедници, бодро стојећи за свету веру Православну. Нас, који ваш годишњи спомен верно празнујемо, од јеретичких заблуда сачувајте, и у правоверју, вашим молитвама, утврдите, да се спасу душе наше.

Ревнујући за веру Православну, бригу и борбу велику сте имали; јер вера права би много угрожавана од кривоверних, и народ доброверни веома злостављан и насиљем и лукавством нагоњен на унију; но, ви сте сву наду на Господа полагали, који рече да врата адова неће надвладати Цркву Његову;*[4] стога, Њега непрестано молите, о! венчаници јуначи, да се сачувају душе наше.

На жртву Богу свецеле себе приносећи, у срцу сте носили образ Христа, Јагњета непорочног, које даде себе на заклање за грехе света; и Њему подражавајући, драговољно сте предали душе своје за ближње своје, поставши судеоници Христових страдања и вечне славе; стога, Њега вазда молите, о! воинстеници христообразни, да се смилује душама нашим.

---

[4]* ср. Мт. 16,18.

Преблⷭ҇же́нне и҆ преди́вне данїи́ле, ꙗ҆́кѡ досто́йный па́стырь правосла́внагѡ ста́да и҆ до́блественный хрⷭ҇то́въ и҆сповѣ́дникъ показа́выйсѧ: и҆зба́ви, твои́ми млⷭ҇твами, ѿ ви́хрѡвъ стрⷭ҇те́й, бѣ́дъ и҆ и҆скꙋше́нїй, къ кро́вꙋ твоемꙋ̀ прибѣга́ющихъ, и҆ застꙋ́пника тѧ̀ въ ско́рбехъ и҆ бѣда́хъ призыва́ющихъ.

Позна́лсѧ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ ве́лїй побо́рникъ правосла́вїѧ и҆ блⷭ҇говѣ́рныхъ люде́й свои́хъ, преѡсщ҃е́нне и҆сповѣ́дниче данїи́ле, живо́тъ бо сво́й не пощадѣ́лъ є҆сѝ во є҆́же сп҃стѝ влⷣчество своѐ ѿ ло́жныхъ оу҆че́нїй оу҆нїа́тѡвъ, не возмо́гшихъ поколеба́ти тѧ̀ въ пра́вѣй вѣ́рѣ, нижѐ ѿлꙋчи́ти тѧ̀ ѿ твоегѡ̀ ста́да. тѣ́мже, ра́достнѡ дне́сь сла́вѧще, мо́лимъ тѧ̀, блⷭ҇же́нне: и҆зба́ви, млⷭ҇твами твои́ми, ѿ напа́стей и҆ бѣ́дъ, всѣ́хъ съ любо́вїю пра́зднꙋющихъ тѝ свѣ́тлꙋю па́мѧть.

И҆ д҃ и҆ны̑ѧ стїхи̑ры, горнѣ-ка́рловацкихъ и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ г҃:

Столпы̀ непоколеби́мїи правовѣ́рїѧ и҆ и҆́стиннїи ревни́тели ѻ҆ч҃ескихъ преда́нїй во все́мъ житїѝ свое́мъ бы́ли є҆стѐ, ѻ҆! несокрꙋша́емїи сщ҃енноисповѣ̑дницы, бо́дреннѡ стоѧ́ще за ст҃ꙋ́ю вѣ́рꙋ правосла́внꙋю. лѣ́тнюю па́мѧть ва́шꙋ вѣ́рнѡ пра́зднꙋющихъ, ѿ є҆ретї́ческихъ заблꙋжде́нїй на́съ сохрани́те, и҆ въ правовѣ́рїи, ва́шими млⷭ҇твами, оу҆тверди́те, во є҆́же сп҃сти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Ревнꙋ́юще ѡ҆ вѣ́рѣ правосла́внѣй, тща́нїе и҆ бра́нь ве́лїю и҆мѣ́ли є҆стѐ: и҆́бо вѣ́ра пра́ваѧ бѣ̀ мно́гѡ оу҆грожа́ема ѿ кривовѣ́рныхъ, и҆ лю́ди блⷭ҇говѣ̑рныѧ ѕѣлѡ̀ ѡ҆ѕлоблѧ́еми и҆ наси́льствомъ и҆ лꙋка́вствомъ принꙋжда́еми къ оу҆́нїи: но, вы̀ всю̀ наде́ждꙋ на гдⷭ҇а возлага́ли є҆стѐ, рекꙋ́ща ꙗ҆́кѡ врата̀ а҆́дѡва не ѡ҆долѣ́ютъ цр҃кви є҆гѡ̀: тѣ́мже, того̀ непреста́ннѡ моли́те, ѻ҆! вѣнє́чницы до́блественнїи, во є҆́же сохрани́тисѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Въ же́ртвꙋ бг҃ꙋ всецѣ̑лыѧ себѐ приносѧ́ще, въ срⷣцы носи́ли є҆стѐ ѻ҆́бразъ хрⷭ҇та̀, а҆́гнца непоро́чна, вда́вшаго себѐ на заколе́нїе за грѣхѝ мі́ра: и҆ томꙋ̀ подража́юще, блⷭ҇гово́льнѣ преда́ли є҆стѐ дꙋ́шы своѧ̑ ѡ҆ бли́жнихъ свои́хъ, бы́вше соꙋча́стники хрⷭ҇то́выхъ стрⷭ҇те́й и҆ присносла́вїѧ: тѣ́мже, того̀ вы́нꙋ моли́те, ѻ҆! во́инствєнницы хрⷭ҇тоѻбра́знїи, во є҆́же поми́ловатисѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

У великом труду и тескоби и у многим искушењима правоверно свештенствујући, украшење сте се Горњо-карловачког владичанства и целе Српске Цркве показали; стадо своје добро пасући и у Небеско га царство сигурно уводећи; стога, имајући смелост пред Господом, Њега сада молите, о! свештенострадалници Христоносни, да се сажали душама нашим. Слава ... светитељâ, глас 4:

Сабравши се данас, о! празникољубци, благопесменим похвалама узвеличајмо пресветлог Горњо-карловачког јерарха, појући му: Радуј се, чврсти у вери, светитељу Данило, који си по светој вери стадо своје на пашу Православља водио, и душу своју за овце положио. Радуј се, преблажени заштитниче истине и оних који су у напастима, јер си својом мудрошћу и постојаношћу гонитеље Православне вере посрамио.

И сада ... Богородичан догматик, глас исти:

Пророк Давид, који је по Теби богоотац, песмено прозбори о Теби, Оном који Ти величину учини: Стаде Царица с десна Теби; јер Тебе Мајку, посредницом Живота показа, Бог који је благо*[из]*волео да се без оца из Тебе очовечи, да би опет свој лик обновио, нагрђен страстима; и залуталу, у гори изгубљену овцу пронашао, на рамена *[је]* узео, *[и]* Оцу донео; и по Својој вољи с небеским силама саставио, и свет спасао, Богородице; *[Он]* –Христос, који има велику и богату милост.

Вход: Прокимен дана и паримије свештеноисповедницима.*[5]

Читање из Премудрости Соломонових [гл. 3,1-9].

[3,1] Душе праведникā су у руци Божјој, и неће их се дотаћи невоља. [2] Изгледало је у очима неразумних да су умрли, и сматран је за погибао исход њихов, [3] а одлазак од нас – уништење; они, међутим, пребивају у миру, [4] јер ако су у очима људи и кажњени, нада је њихова пуна безсмртности; [5] и мало намучени, велико ће добро задобити, пошто их Бог испроба и нађе их достојне себе самога; [6] као злато у огњеној пећи испроба их, и као свеплодну жртву прими их. [7] И у вријеме када их посјети

---

[5]* *„Премудрости Соломонове“* превод са јелинског изворника митрополит Црногорско-приморски г. Амфилохије (Радовић), библиотека *„Православно искуство“*, Јасен – Бијели Павле, Никшић 1996. г.

Въ вели́цѣмъ трꙋдѣ̀ и҆ нꙋ́ждѣ и҆ во мно́гихъ и҆скꙋше́нїихъ правовѣ́рнѡ сщ҃е́нствꙋюще, ᲂу҆краше́нїе горнѣ-ка́рловацкагѡ вл҃чества и҆ всеѧ̀ цр҃кве се́рбскїѧ показа́лисѧ є҆стѐ: ста́до своѐ до́брѣ пасꙋ́ще, и҆ въ нб҃ное цр҃твїе сїѐ и҆звѣ́стнѡ вводѧ́ще: тѣ́мже, и҆мѣ́юще дерзнове́нїе ко гдⷭ҇ꙋ, того̀ ны́нѣ моли́те, ѿ! сщ҃енностра́дальницы хрⷭ҇тоно́снїи, во є҆́же ᲂу҆ще́дритисѧ дꙋша́мъ на́шымъ. Сла́ва, ст҃и́телѧ, гла́съ д҃:

Собра́вшесѧ дне́сь, ѿ! празднолю́бцы, бл҃гопѣ́сненными похвала́ми возвели́чимъ пресвѣ́тлаго горнѣ-ка́ровацкаго і҆ера́рха, пою́ще є҆мꙋ̀: ра́дꙋйсѧ, тве́рдый въ вѣ́рѣ, ст҃и́телю данїи́ле, по ст҃ѣ́й вѣ́рѣ ста́до своѐ на па́жить правосла́вїѧ водѧ́й, и҆ дꙋ́шꙋ свою̀ за ѻ҆́вцы полага́ѧй. ра́дꙋйсѧ, пребл҃же́нне застꙋ́пниче и҆́стины и҆ сꙋ́щихъ въ напа́стехъ, свое́ю бо мꙋ́дростїю и҆ постоѧ́нїемъ гони́телей правосла́вныѧ вѣ́ры посрами́вый.

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ догма́тїкъ, гла́съ то́йже:

И҆́же тебѐ ра́ди бг҃оѻ҆ц҃ъ прⷪ҇ро́къ дв҃дъ, пѣ́сненнѡ ѡ҆ тебѣ̀ провозгласѝ, вели̑чїѧ тебѣ̀ сотво́ршемꙋ: предста̀ цр҃и́ца ѡ҆ деснꙋ́ю тебѐ. тѧ́ бо мт҃рь, хода́таицꙋ живота̀ показа̀, безъ ѻ҆ц҃а̀ и҆зъ тебѐ вочл҃вѣ́читисѧ бл҃говоли́вый бг҃ъ, да сво́й па́ки ѡ҆бнови́тъ ѻ҆́бразъ, и҆стлѣ́вшїй стрⷭ҇тьмѝ и҆ заблꙋ́ждшее горохи́щное ѡ҆брѣ́тъ ѻ҆вча̀, на ра́мо воспрїи́мъ, ко ѻ҆ц҃ꙋ̀ принесе́тъ и҆ своемꙋ̀ хотѣ́нїю, съ нб҃ными совокꙋпи́тъ си́лами, и҆ сп҃се́тъ, бц҃е, мі́ръ, хрⷭ҇то́съ и҆мѣ́ѧй ве́лїю и҆ бога́тꙋю мл҃ть.

Вхо́дъ. Прокі́менъ днѐ, и҆ парємїѝ сщ҃енноисповѣ́дникѡмъ.

Премⷣрости соломѡ́новы чте́нїе [глава̀ г҃,а҃-д҃].

Прⷣвныхъ дꙋ́шы въ рꙋцѣ̀ бж҃їей, и҆ не прико́снетсѧ и҆́хъ мꙋ́ка. [в҃] Непщева́ни бы́ша въ ѻ҆чесѣ́хъ безꙋ́мныхъ ᲂу҆мре́ти, и҆ вмѣни́сѧ [г҃,а҃] ѡ҆ѕлобле́нїе и҆схо́дъ и҆́хъ. [г҃] И҆ є҆́же ѿ на́съ ше́ствїе сокрꙋше́нїе, ѻ҆ни́ же сꙋ́ть въ ми́рѣ. [д҃] И҆́бо предъ лице́мъ чл҃вѣ́ческимъ а҆́ще и҆ мꙋ́кꙋ прїи́мꙋтъ, ᲂу҆пова́нїе и҆́хъ безсме́ртїѧ и҆спо́лнено. [є҃] И҆ вма́лѣ нака́зани бы́вше, вели́кими бл҃годѣ́тельствовани бꙋ́дꙋтъ, ꙗ҆́кѡ бг҃ъ и҆скꙋсѝ ѧ҆̀, и҆ ѡ҆брѣ́те и҆̀хъ достѡ́йны себѣ̀. [ѕ҃] Ꙗ҆́кѡ зла́то въ горни́лѣ и҆скꙋсѝ и҆̀хъ, и҆ ꙗ҆́кѡ всепло́дїе же́ртвенное прїѧ́тъ ѧ҆̀. [з҃] И҆ во вре́мѧ посѣще́нїѧ и҆́хъ

засијаће, и као искра у стрњици плануће. [8] Судиће племенима и
загосподариће народима, и зацариће се над њима Господ вавијек. [9]
Који се у Њега поуздају познаће истину, и вјерни ће у љубави
пребивати у Њему, јер благодат и милост је са светима Његовим, [и
промишљање над светима Његовим.]*[6]

Читање из Премудрости Соломонових [гл. 5,15-24 и 6,1-3].

[5,15] Праведници ће пак вавијек живјети и у Господу је награда
њихова, и старање о њима код Вишњега. [16] Зато ће
примити Царство љепоте и вијенац красоте из руке
Господње, јер ће их Он десницом закрилити и мишицом ће их
заштитити. [17] Узеће за свеоружје ревност Своју и наоружаће
створење за одбрану од непријатеља. [18] Обући ће се у оклоп
праведности и навући ће на себе шљем – суд нелицемјеран; [19] узеће
штит непобједиви – свјетлост [20] а изоштриће жестоки гњев као мач,
док ће заједно са Њим заратити на безумнике цијели свемир. [21]
Покренуће се добро усмјерене стријеле муњоносне и из облака као
добро натегнутог лука пролетјеће циљу, [22] и каменоубојитог гњева
препун излиће се град; узнегодоваће против њих вода морска, а
ријеке их изненада опколити; [23] супротставиће им се Дух силни и
као вихор ће их развијати; [24] и безакоње ће опустошити сву земљу а
злочинство оборити пријестоле моћника. [6,1] Послушајте зато
цареви и разумите; научите, судије крајева земаљских; [2] упамтите
ви који владате мноштвом и који се гордите над многим народима:
[3] Од Господа вам је дата власт ваша и владање од Вишњега!

Читање из Премудрости Соломонових [гл. 4,7-15].

[4,7] Праведник доспије ли да оконча, у покоју ће бити; [8] јер часна
старост није у мноштву љета нити се мјери бројем година; [9]
сједина људима је разборитост и зрео узраст – живот
неупрљан. [10] Угодан Богу поставши омиље Му и живећи међу
грешницима би пресељен; [11] прими га себи, да не би зло
измијенило разум његов или лукавство преварило душу његову; [12]
јер злобна завист помрачује добра, и похотљиво маштање разврађа
ум незлобив. [13] Ко се за кратко усаврши, напуни много година; [14]
јер је омилила Господу душа његова, зато и похита из зле средине;

---

[6]* додато према сличном месту, а нема у преводу митрополита г. Амфилохија (Радовића).

возсїѧ́ютъ, и҆ ꙗ҆́кѡ и҆́скры по сте́блїю потекꙋ́тъ. [и҃] Сꙋ́дѧтъ ꙗ҆зы́кѡмъ, и҆ ѡ҆блада́ютъ людьмѝ, и҆ воцр҃и́тсѧ гдⷭ҇ь въ ни́хъ во вѣ́ки. [ѳ҃] Надѣ́ющїисѧ на́нь, разꙋмѣ́ютъ и҆́стинꙋ, и҆ вѣ́рнїи въ любвѝ пребꙋ́дꙋтъ є҆мꙋ̀: ꙗ҆́кѡ блгⷣть и҆ млⷭ҇ть въ прпⷣбныхъ є҆гѡ̀, и҆ посѣще́нїе во и҆збра́нныхъ є҆гѡ̀.

Премⷣрости соломѡ́новы чте́нїе [главы̀ є҃,є҃і-к҃д и҆ ѕ҃,а҃-г҃].

Прⷣвницы во вѣ́ки живꙋ́тъ, и҆ въ гдⷭ҇ѣ мзда̀ и҆́хъ: и҆ попече́нїе и҆́хъ оу҆ вы́шнѧгѡ. [ѕ҃і] Сегѡ̀ ра́ди прїи́мꙋтъ црⷭ҇твїе бл҃голѣ́пїѧ, и҆ [є҃,є҃і] вѣне́цъ добро́ты ѿ рꙋкѝ гдⷭ҇ни: занѐ десни́цею покры́етъ ѧ҆̀, и҆ мы́шцею защити́тъ и҆̀хъ. [з҃і] Прїи́метъ всеѡрꙋ́жїе рве́нїе своѐ, и҆ воѡрꙋжи́тъ тва́рь въ ме́сть врагѡ́мъ. [и҃і] Ѡ҆блече́тсѧ въ бронѧ̀ пра́вды, и҆ возложи́тъ шле́мъ, сꙋ́дъ нелицемѣ́ренъ. [ѳ҃і] Прїи́метъ щи́тъ непобѣди́мый преподо́бїе. [к҃] Поѡстри́тъ же напра́сный гнѣ́въ во ѡ҆рꙋ́жїе: спобо́ретъ же съ ни́мъ мі́ръ на безꙋ́мныѧ. [к҃а] По́йдꙋтъ праволꙋ́чныѧ стрѣ́лы мѡ́лнїины, и҆ ꙗ҆́кѡ ѿ бл҃гокрꙋ́гла лꙋ́ка ѻ҆блакѡ́въ, на намѣ́ренїе полетѧ́тъ. [к҃в] И҆ ѿ каменоме́тныѧ ꙗ҆́рости и҆спо́лнь падꙋ́тъ гра́ды. Вознегодꙋ́етъ на ни́хъ вода̀ морска́ѧ, рѣ́ки же потопѧ́тъ ѧ҆̀ на́глѡ. [к҃г] Сопроти́въ ста́нетъ и҆̀мъ дꙋ́хъ си́лы, и҆ ꙗ҆́кѡ ви́хоръ развѣ́етъ и҆̀хъ, [к҃д] и҆ ѡ҆пꙋстоши́тъ всю̀ зе́млю беззако́нїе, и҆ ѕлодѣ́йство преврати́тъ прⷭ҇то́лы си́льныхъ. [ѕ҃,а҃] Слы́шите оу҆́бѡ цр҃їе, и҆ разꙋмѣ́йте, навы́кните сꙋдїи̑ концє́въ землѝ. [в҃] Внꙋши́те держа́щїи мно́жєства, и҆ гордѧ́щїисѧ ѡ҆ наро́дѣхъ ꙗ҆зы́кѡвъ, [г҃] ꙗ҆́кѡ дана̀ є҆́сть ѿ гдⷭ҇а держа́ва ва́мъ, и҆ си́ла ѿ вы́шнѧгѡ.

Премⷣрости соломѡ́новы чте́нїе [глава̀ д҃,з҃-є҃і].

Прⷣвникъ а҆́ще пости́гнетъ сконча́тисѧ, въ поко́и бꙋ́детъ. [и҃] Ста́рость бо чⷭ҇тна̀ не многолѣ́тна, нижѐ въ числѣ̀ лѣ́тъ [д҃,з҃] и҆счита́етсѧ. [ѳ҃] Сѣди́на же є҆́сть мꙋ́дрость чл҃вѣ́кѡмъ, и҆ во́зрастъ ста́рости, житїѐ нескве́рное. [і҃] Бл҃гоꙋго́денъ бг҃ови бы́въ, возлю́бленъ бы́сть, и҆ живы́й посредѣ̀ грѣ̑шникъ преста́вленъ бы́сть. [а҃і] Восхище́нъ бы́сть, да не ѕло́ба и҆змѣни́тъ ра́зꙋма є҆гѡ̀, и҆лѝ ле́сть прельсти́тъ дꙋ́шꙋ є҆гѡ̀. [в҃і] Раче́нїе бо ѕло́бы помрача́етъ дѡ́браѧ, и҆ паре́нїе по́хоти премѣнѧ́етъ оу҆́мъ неѕло́бивъ. [г҃і] Сконча́всѧ вма́лѣ, и҆спо́лни лѣ̑та дѡ́лга: [д҃і] Оу҆го́дна бо бѣ̀

а свјетина видје и не схвати и на ум јој не дође нешто тако [15] да је благодат и милост на избраницима Његовим, и промишљање над светима Његовим.

На Литији: стихира храма, и стихире светитељâ, самогласне.

Глас 1:

Усхвалимо, сви правоверни, похвалним песмама великог јерарха Данила, и узвеличајмо његове подвиге; јер он стоји пред нама као свећњак неугасиви, који таму незнања разгони, и да се достојно поклањамо Тројичном Богу нас учи, и вазда се моли за душе наше. [Глас 2:]

Прославимо, сви побожни, свештеним песмама светитељâ Христовог Данила, јер је све замке отпалих од праве вере раскинуо, и Православље у душу народа свога чврсто усадио. Због тога је славом и чашћу овенчан био, и сада се на небу непрестано моли за душе наше. [Глас 3:]

Опевајмо, сви доброверни, достојним славе песмама Христовог светилника Данила, и радосно Господу завапимо: Милостиви Господе, ради молитава дуготрпељивог исповедника Твога, даруј нашем православном и многострадалном народу: мир, опроштај грехова и велику милост.

[Глас 4:]

О, прехвални светитељу из рода нашега, који си у свакој премудрости и непромењивој вери Христову Цркву пасао; ни у чему се од учења̄ праотаца својих не удаљавајући, и разумно стадо своје на извор вечног живота непрестано упућујући; сада, светли ти спомен празнујући, молимо те да нас из валова лукавих искушења избавиш, и да нас у вери отаца наших утврдиш, преблажени и увек хваљени Христов светитељу и исповедниче Данило.

Слава ... исповедника̄, глас 5 [Зорастова]:

Ходите данас, сви правоверни, да сабравши се у свете храмове, са светитељем Данилом усхвалимо и богољепним песмама прославимо: добре пастире словесног стада Христова, и храбре исповеднике Православља у Горњој Крајини, који прогоне претрпеше

гдⷭ҇ви дꙋша̀ є҆гѡ̀. сегѡ̀ ра́ди потща́сѧ ѿ среды̀ лꙋка́вствїѧ. Лю́дїе же ви́дѣвше, и҆ не разꙋмѣ́вше, нижѐ поло́жше вѣ помышле́нїи таково́е: [є҃і] ꙗ҆́кѡ бл҃гть и҆ мл҃ть вѣ прⷭ҇бныхъ є҆гѡ̀, и҆ посѣще́нїе во и҆збра́нныхъ є҆гѡ̀.

На лїти́н: стїхи́ра хра́ма, и҆ стїхи́ры ст҃и́телѧ, самогла́сны.

Гла́съ а҃:

Восхва́лимъ, всѝ правовѣ́рнїи, похва́льными пѣ́сньми вели́каго і҆ера́рха данїи́ла, и҆ возвели́чимъ тогѡ̀ по́двиги: то́й бо предстои́тъ на́мъ ꙗ҆́кѡ свѣ́щникъ неꙋгаси́мый, тьмꙋ̀ невѣ́дѣнїѧ разгонѧ́ѧй, и҆ досто́йнѡ покланѧ́тисѧ тр҃ѡномꙋ бг҃ꙋ на́съ наꙋча́ѧй, и҆ вы́нꙋ мо́литсѧ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

[Гла́съ в҃:]

Просла́вимъ, всѝ бл҃гоговѣ́йнїи, сщ҃е́нными пѣ́сньми ст҃и́телѧ хр҃то́ва данїи́ла, всѧ̑ свѣ́ти ѿпа́дшихъ ѿ пра́выѧ вѣ́ры расте́рзшаго, и҆ правосла́вїе вѣ дꙋ́шꙋ люде́й свои́хъ тве́рдѡ всади́вшаго. сегѡ̀ ра́ди сла́вою и҆ чⷭ҇тїю ѹ҆вѣнча́нъ бы́лъ є҆́сть, и҆ ны́нѣ на нб҃сѝ непреста́ннѡ мо́литсѧ ѡ҆ дꙋша́хъ на́шихъ.

[Гла́съ г҃:]

Воспои́мъ, всѝ бл҃говѣ́рнїи, достосла́вными пѣ́сньми хр҃то́ва свѣти́лника данїи́ла, и҆ ра́достнѡ ко гдⷭ҇ꙋ возопїи́мъ: мл҃тиве гдⷭ҇и, мл҃твѣ ра́ди долготерпѣли́вагѡ и҆сповѣ́дника твоегѡ̀, да́рꙋй на́шемꙋ правосла́вномꙋ и҆ многострада́льномꙋ ро́дꙋ: ми́ръ, проще́нїе грѣхѡ́въ и҆ ве́лїю мл҃ть.

[Гла́съ д҃:]

Ѻ҆ прехва́льне ст҃и́телю ѿ ро́да на́шегѡ, вѣ всѧ́цѣй прем҃дрости и҆ неизмѣ́ннѣй вѣ́рѣ хр҃то́вꙋ цр҃ковь пасы́й: ни вѣ че́мже ѿ ѹ҆че́нїй пра́отєцъ свои́хъ не ѹ҆далѧ́ѧсѧ, и҆ слове́сное ста́до своѐ на и҆сто́чникъ присноживо́тїѧ непреста́ннѡ наставлѧ́ѧ: ны́нѣ, свѣ́тлꙋю тѝ па́мѧть пра́зднꙋюще, мо́лимъ тѧ̀ ѿ во́лнъ лꙋка́выхъ и҆скꙋше́нїй и҆зба́вити на́съ, и҆ вѣ вѣ́рѣ ѻ҆тє́цъ на́шихъ ѹ҆твердѝти на́съ, преблѧ́же́нный и҆ приснохва́льный хр҃то́въ ст҃и́телю и҆ и҆сповѣ́дниче данїи́ле.

Сла́ва: и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ є҃ [Зра́това]:

Прїидѝте дне́сь, всѝ правовѣ́рнїи, собра́вшесѧ во ст҃ыѧ̑ хра́мы, со ст҃и́телемъ данїи́ломъ восхва́лимъ и҆ бг҃олѣ́пными пѣ́сньми просла́вимъ: дѡ́брыѧ па́стыри слове́снагѡ ста́да хр҃то́ва, и҆ до́блєственныѧ

и у тамнице затварања, муке многе поднеше и животе своје за род свој и праву веру положише, унији се бодро одупирући и народ свој од ње непоштедно бранећи, међу њима: игумана Симеона Гомирског, и монахе с њиме на острву Малти заточене, и тамо у тамницама скончале; часне презвитере Марка и Теодора, који злобљења многа од кривоверних претрпеше и у правој се вери преставише; и ђакона Јанка, у Карловцу у тамницу заточеног, и у њој без суда упокојеног. Стога, сада к њима усрдно припаднимо молећи их да се свагда моле Христу Богу, да брод народа нашега окрми ка Своме небурном пристаништу, и да нам дарује: победу над непријатељима, и одољење противницима, мир Свој и велику милост.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Храм и двер јеси, палата и престо Царев, Дјево свечасна, из Које се, Избавитељ мој, Христос Господ, у тами поспалима јави, као Сунце правде, које хоће да просветли, оне које сазда по лику Своме руком Својом. Стога, Свеопевана, пошто си материнску смелост пред Њим стекла, непрестано моли да се спасу душе наше.

На стиховње: стихире светитељâ Данила, глас 5.
Подобан: **Р**адуј се, испосникā ...

Радуј се, светитељу дивни и исповедниче вере Православне, архијереју добри Данило, који си величином подвига својих православни род свој као звезда пресветла осветлио, и заблуделе који су те гонили посрамио. Радуј се, стубе истине од којег светлост Православља засија, и оне који погрешно уче победи, и душе верних просветли. Зато, радујући се се у небеским одајама вечног весеља, моли се Господу за утврђење праве вере и за спасење душа наших.

Стих: **С**вештеници ће се Твоји, Господе, обући у правду; * и преподобни ће се твоји радовати.*[7]

[7]* Пс. 131,9.

и҆сповѣ́дники правосла́вїѧ въ го́рнѣй краі́нѣ, гонє́нїѧ претерпѣ́вшыѧ и҆ въ темни́цы заключє́нїѧ, мꙋ́ки мнѡ́гїѧ подѧ́вшыѧ и҆ животы̀ своѧ̑ ѡ҆ ро́дѣ свое́мъ и҆ пра́вѣй вѣ́рѣ положи́вшыѧ, ᲂу҆́нїи бо́дрѣ противꙋстоѧ́ще и҆ лю́ди своѧ̑ ѿ неѧ̀ непоща́днѣ возбранѧ́юще, въ ни́хже: и҆гꙋ́мена сѵ̑меѡ́на гоми́рїйскаго, и҆ мона́хи съ ни́мъ на ѻ҆́стровѣ ма́льтѣ заточє́нныѧ, и҆ та́мѡ въ темни́цахъ сконча́вшыѧсѧ: чⷭ҇тны́хъ пресвѵ́терѡвъ ма́рка и҆ ѳео́дѡра, ѡ҆ѕлоблє́нїѧ мнѡ́гаѧ ѿ кривовѣ́рныхъ претерпѣ́вшыѧ, и҆ въ пра́вѣй вѣ́рѣ преста́вльшыѧсѧ: и҆ дїа́кона і҆а́нка, въ ка́рловцѣ въ темни́цꙋ заточе́нна, въ не́йже безъ сꙋда̀ ᲂу҆поко́ена. тѣ́мже, ны́нѣ къ ни̑мъ ᲂу҆се́рднѡ припаде́мъ молѧ́ще и҆́хъ ѡ҆ є҆́же всегда̀ моли́тисѧ ко хрⷭ҇тꙋ̀ бг҃ꙋ, кора́бль ро́да на́шегѡ ѡ҆корми́ти ко своемꙋ̀ неѡбꙋрева́емомꙋ приста́нищꙋ, и҆ дарова́ти на́мъ: побѣ́дꙋ на врагѝ, и҆ ѡ҆долѣ́нїе сꙋпоста́тѡмъ, ми́ръ сво́й и҆ ве́лїю млⷭ҇ть.

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Хра́мъ и҆ две́рь є҆сѝ, пала́та и҆ прⷭ҇то́лъ цр҃е́въ, дв҃о всечⷭ҇тна́ѧ, є҆́юже и҆зба́витель мо́й, хрⷭ҇то́съ гдⷭ҇ь, во тьмѣ̀ спѧ́щымъ ꙗ҆ви́сѧ, сл҃нце сы́й пра́вды, просвѣти́ти хотѧ̀ ꙗ҆̀же созда̀ по ѻ҆́бразꙋ своемꙋ̀, рꙋко́ю свое́ю. тѣ́мже, всепѣ́таѧ, ꙗ҆́кѡ мт҃рне дерзнове́нїе къ немꙋ̀ стѧжа́вшаѧ, непреста́ннѡ молѝ сп҃сти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

На стїхо́внѣ: стїхи̑ры ст҃и́телѧ данїи́ла, гла́съ є҃.

Пⷣо: Ра́дꙋйсѧ, по́стникѡвъ:

Ра́дꙋйсѧ, ст҃и́телю ди́вный и҆ и҆сповѣ́дниче вѣ́ры правосла́вныѧ, а҆рхїере́е до́брый данїи́ле, вели́чїемъ по́двигъ твои́хъ правосла́вный ро́дъ тво́й ꙗ҆́кѡ ѕвѣзда̀ пресвѣ́тлаѧ ѡ҆свѣти́вый, и҆ заблꙋ́ждшыѧ гонѧ́щыѧ тѧ̀ посрами́вый. ра́дꙋйсѧ, сто́лпе и҆́стины, ѿ негѡ́же свѣ́тъ правосла́вїѧ возсїѧ̀, и҆ погрѣ́шнѡ ᲂу҆ча́щыѧ побѣдѝ, и҆ дꙋ́шы вѣ́рныхъ просвѣтѝ. тѣ́мъ, ра́дꙋѧсѧ въ нб҃ныхъ клѣ́техъ вѣ́чнагѡ весе́лїѧ, моли́сѧ ко гдⷭ҇ꙋ ѡ҆ ᲂу҆твержде́нїи пра́выѧ вѣ́ры и҆ ѡ҆ сп҃се́нїи дꙋ́шъ на́шихъ.

Сті́хъ: Сщ҃е́нницы твоѝ, гдⷭ҇и, ѡ҆блекꙋ́тсѧ въ пра́вдꙋ, ⁂ и҆ прⷣпбнїи твоѝ возра́дꙋютсѧ.

Радуј се, прехвални свештенострадалниче Данило, трубо истине и исповедниче чистоте Православља. Радуј се, истински пастиру народâ, јер ни претње мукама, ни везивања ланицима, ни изгнанаства, ни поруге, нису могле да ослабе чврстину твоје богољубиве душе. Зато, достојно те величајући, песмама ти спомен хвалимо.

Стих: Похвалиће се преподобни у слави, * и обрадоваће се на постељана својим.*[8]

Радуј се, светитељу Данило, јер и ти са апостолом можеш смело рећи: Добар рат ратовах, трку завршиx, и веру одржах; јер си за подвиге своје примио венац правде, који ти даде Господ, праведни Судија, као и свима који са љубављу очекују долазак Његов.*[9] Зато сада, стојећи у сабору светих српских јерарāха, смело се моли за оне који опевају часне подвиге твоја.

Слава ... исповедникā, глас 3:

Нека се радује сав православни род наш, и нека попева радосно празничне песмопоје; нека се радује и земља наша, крвљу мученика храбрих натопљена и благословена; јер ево, данас из њених недара дивни исповедници Христови као пресветла светӣла засијаше, учећи нас својим подвизима да исповедамо непромењиву истинску веру, и молећи се за оне који им савршавају светли спомен.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Без семена од Божанског Духа, а по вољи Очевој зачела јеси Сина Божијег; који је(сте) од Оца без Мајке пре векова, а ради нас, из Тебе је без Оца постао; *[и]* телом си *[Га]* родила, и као Дет(енц)е млеком хранила. Стога, не престај да молиш, да се избаве од беда душе наше.

---

[8]* Пс. 149,5.
[9]* ср. 2. Тим. 4,7-8.

Ра́дꙋйсѧ, прехва́льне сщ҃енностра́дальче данїи́ле, трꙋбо̀ и҆́стины и҆ и҆сповѣ́дниче ч҃тоты̀ правосла́вїѧ. ра́дꙋйсѧ, и҆́стинный па́стырю люде́й, и҆́бо ни прещє́нїѧ мꙋ́ками, ни свѧза̑нїѧ ѹ҆́зами, ни и҆згна̑нїѧ, ни порꙋга̑нїѧ, не возмого́ша ѡ҆слабѣ́ти тве́рдость твоеѧ̀ бг҃орачи́тельныѧ дꙋшѝ. тѣ́мъ, досто́йнѡ тѧ̀ велича́юще, пѣ́сньми па́мѧть тѝ восхвалѧ́емъ.

Сті́хъ: Восхва́лѧтсѧ прп҃бнїи во сла́вѣ, ☼ и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.

Ра́дꙋйсѧ, ст҃и́телю данїи́ле, и҆́бо и҆ ты̀ со а҆пⷭ҇ломъ мо́жеши дерзнове́ннѡ рещѝ: по́двигомъ до́брымъ подвиза́хсѧ, тече́нїе сконча́хъ, и҆ вѣ́рꙋ соблюдо́хъ: ꙗ҆́кѡ за по́двиги твоѧ̑ прїѧ́лъ є҆сѝ вѣне́цъ пра́вды, є҆гѡ́же воздаде́ ти гдⷭ҇ь, прⷣвный сꙋдїѧ̀, ꙗ҆́коже и҆ всѣ̑мъ съ любо́вїю ѡ҆жида́ющымъ прише́ствїе є҆гѡ̀. тѣ́мъ ны́нѣ, стоѧ̀ въ собо́рѣ ст҃ы́хъ се́рбскихъ і҆ера́рхѡвъ, дерзнове́ннѡ моли́сѧ ѡ҆ воспѣва́ющихъ ч҃тныⷭ҇ѧ по́двиги твоѧ̑.

Сла́ва: и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ г҃:

Да ра́дꙋетсѧ ве́сь правосла́вный ро́дъ на́шъ, и҆ да воспое́тъ ра́достнѡ пра́зднствєннаѧ пѣснопѣ̑нїѧ: да ра́дꙋетсѧ и҆ землѧ̀ на́ша, кро́вїю мꙋ́чєникъ до́блественныхъ ѡ҆моче́ннаѧ и҆ блг҃ве́ннаѧ: се́ бо, дне́сь ѿ тоѧ̑ нѣ́дръ ди́внїи и҆сповѣ̑дницы хрⷭ҇тѡ́вы ꙗ҆́кѡ пресвѣ̑тлаѧ свѣ̑тила возсїѧ́ша, ѹ҆ча́ще на́съ свои́ми пѡ́двиги и҆сповѣ́дати неизмѣ́ннꙋю и҆́стиннꙋю вѣ́рꙋ, и҆ молѧ́щесѧ ѡ҆ соверша́ющихъ и҆̀мъ свѣ́тлꙋю па́мѧть.

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Безъ сѣ́мене ѿ бж҃твеннагѡ дх҃а, во́лею же ѻ҆ч҃ею зачала̀ є҆сѝ сн҃а бж҃їѧ, ѿ ѻ҆ц҃а̀ безъ мт҃ре пре́жде вѣ̑къ сꙋ́ща: на́съ же ра́ди, и҆зъ тебѐ безъ ѻ҆ц҃а̀ бы́вша, пло́тїю родила̀ є҆сѝ и҆ млⷣнца млеко́мъ пита́ла є҆сѝ. тѣ́мже не преста́й моли́ти, и҆зба́витисѧ ѿ бѣ́дъ дꙋша́мъ на́шымъ.

На благосиљању хлебова: тропар светитељâ Данила, глас 8:

Православља исповедниче * и праве вере наставниче, * Цркве Христове архипастиру добри * и вођо народâ мудри; * блажени и добропобедни светитељу оче Данило, * који си се венца вечног живота удостојио, * моли се Господу за спасење душа наших. [Двапут.]

И: Богородице Дјево ... [Једном.]

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог је Господ ...

Тропар Горњо-карловачких исповедникā, глас 4. [Зорастов]:

Препрослављен јеси, Христе Боже, у оцима нашим, * који у Горњој Крајини у Православљу добро стајаху, * и насртајима кривоверних храбро одолеваху; * животе своје не штедећи * и за стадо душе своје полажући. * Молитвама њиховим, у правоверју утврди нас.

Слава ... Тропар светитељâ Данила, глас 8:

Православља исповедниче * и праве вере наставниче ...

И сада ... Богородичан, глас исти:

Ти који си се нас ради родио од Дјеве ...

По 1. стихословљу: сједалени светитељâ, глас 1:

Данила славног јерарха Цркве и заштитника вере Православне, усхвалимо достојним славе песмама; јер у вихору унијатских гоњења, праотачки закон као бисер многоцени сачува, и душу своју положи за паству од Бога му дану и за њено спасење.

Слава ... глас 3:

Божанским даровима украшен си био, Данило неустрашиви исповедниче праве вере, и светлошћу благочешћа Православну Цркву си улепшао; и стадо које ти је Христос поверио од грабљивих вукова си сачувао, правилима божанских уредаба га оградивши, као истинити и добри пастир.

И сада ... Богородичан, глас исти:

На бл҃гве́нїи хлѣ́бѡвъ: тропа́рь ст҃и́телѧ данїи́ла, гла́съ и҃:

Правосла́вїѧ и҆сповѣ́дниче ⁘ и҆ пра́выѧ вѣ́ры наста́вниче, ⁘ цр҃кве хр҃то́вы а҆рхїпа́стырю до́брый ⁘ и҆ вождю̀ люде́й мꙋ́дрый: ⁘ бл҃же́нный и҆ добропобѣ́дный ст҃и́телю ѻ҆ч҃е данїи́ле, ⁘ вѣнца̀ присноживо́тїѧ сподо́бивыйсѧ, ⁘ моли́сѧ ко гдⷭ҇ꙋ ѡ҆ сп҃се́нїи дꙋ́шъ на́шихъ. [Два́жды.]

И҆: Бц҃е дв҃о: [Є҆ди́ножды.]

НА Ꙋ҆́ТРЕНИ.

На Бг҃ъ гдⷭ҇ь:

Тропа́рь горнѣ-ка́рловацкихъ и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ д҃. [Зра́тⷭ҇овъ]:

Препросла́вленъ є҆сѝ, хр҃тѐ бж҃е, во ѻ҆ц҃ѣ́хъ на́шихъ, ⁘ въ го́рнѣй краі́нѣ въ правосла́вїи до́брѣ стоѧ́щихъ, ⁘ и҆ нападе́нїємъ кривовѣ́рныхъ до́блественнѣ ѡ҆долѣва́ющихъ: ⁘ животы̀ своѧ̑ не щадѧ́ще ⁘ и҆ ѡ҆ ста́дѣ дꙋ́шы своѧ̑ полага́юще. ⁘ мл҃твами и҆́хъ, въ пра́вовѣ́рїи ᲂу҆тверди̇̀ на́съ.

Сла́ва: тропа́рь ст҃и́телѧ данїи́ла, гла́съ и҃:

Правосла́вїѧ и҆сповѣ́дниче и҆сповѣ́дниче ⁘ и҆ пра́выѧ вѣ́ры наста́вниче:

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

И҆́же на́съ ра́ди рожде́йсѧ ѿ дв҃ы:

По а҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́льны ст҃и́телѧ, гла́съ а҃:

Данїи́ла сла́внаго і҆ера́рха цр҃кве и҆ застꙋ́пника вѣ́ры правосла́вныѧ, восхва́лимъ достосла́вными пѣ́сньми: въ ви́хрѣ бо ᲂу҆нїа́тическихъ гоне́нїй, праѻч҃ескїй зако́нъ ꙗ҆́кѡ би́серъ многоцѣ́нный сохрани̇̀, и҆ дꙋ́шꙋ свою̀ положѝ ѡ҆ па́ствѣ є҆мꙋ̀ бг҃ода́ннѣй и҆ ѡ҆ є҆ѧ́же сп҃се́нїи. Сла́ва, гла́съ г҃::

Бж҃твенными дарова̑нїи ᲂу҆кра́шенъ бы́лъ є҆сѝ, данїи́ле небоѧ́зненне и҆сповѣ́дниче пра́выѧ вѣ́ры, и҆ свѣ́томъ бл҃гочⷭ҇тїѧ правосла́внꙋю цр҃ковь ᲂу҆добри́лъ є҆сѝ: и҆ ста́до хр҃то́мъ ти̇̀ ввѣ́ренное ѿ хи́щныхъ волкѡ́въ сохрани́лъ є҆сѝ, пра̑вилы бж҃твенныхъ ѡ҆правда́нїй тогѡ̀ ѡ҆гради́въ, ꙗ҆́кѡ и҆́стинный и҆ до́брый па́стырь. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Красоти девства Твога и пресветлој чистоти Твојој Гаврило дивећи се, клицаше Ти, Богородице: Коју да ти похвалу принесем достојну, и како да Те назовем, у недоумици сам и ужасавам се? Стога, како ми је заповеђено, кличем Ти: Радуј се, Благодатна.

По 2. стихословљу: сједалени исповедникā, глас 2:

Божанским духом просвећени, са смелошћу сте исповедали праву веру од отаца вам предану, свеблажени; и у заточењā неправедно слани, намере прогонитељā безаконих сте посрамили; а сада Христа Бога молите, да опроштење сагрешењā пода онима који вам спомен славе. Слава ... глас 4:

Као истинити свештенослужитељи Цркве Божије, вечнославни, страдања и прогоне од кривоверних сте претрпели; и до краја благочесно поживевши, праву веру неустрашиво сте исповедали; а сада, заједничари Царства Божијег и наследници вечног живота поставши, молите се да их се и ми удостојимо.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Поуздање хришћана, Дјево пресвета, оваплоћеног Бога, кога си надприродно родила, непрестано моли: да пода опроштење грехā и исправљање живота, онима који Те благодарно опевају, и као истиниту Богородицу прослављају.

Величање прво: светитељу Данилу:

Величамо те, * светитељу Христов Данило, * храбри исповедниче и праве вере поборниче; * и поштујемо свети спомен твој, * јер ти молиш за нас * Христа, Бога нашега.

[Или ово:

Величамо те, * свети исповедниче * светитељу оче Данило; * и поштујемо подвиге и трудове твоје, * којима си се трудио * у одбрани праве вере.]

Величање друго: Горњо-карловачким исповедницима:

Величамо вас, * свети Горњо-карловачки исповедници, * праве вере храбри поборници; * и поштујемо свети спомен ваш,* јер ви молите за нас * Христа, Бога нашега.

Красотѣ̀ дв҃ства твоегѡ̀ и҆ пресвѣ́тлѣй чⷭ҇тотѣ̀ твое́й гаврїи́лъ оу҆диви́всѧ, вопїѧ́ше тѝ, бцⷣе: кꙋ́ю тѝ похвалꙋ̀ принесꙋ̀ досто́йнꙋю; что́ же воз҆именꙋ́ю тѧ̀; недоꙋмѣва́ю и҆ оу҆жаса́юсѧ. тѣ́мже, ꙗ҆́кѡ повелѣ́нъ бы́хъ, вопїю́ ти: ра́дꙋйсѧ, блгⷣтнаѧ.

По в҃-мъ стїхосло́вїи: сѣда́льны и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ в҃:

Бжⷭ҇твеннымъ дх҃омъ просвѣще́ни, со дерзнове́нїемъ и҆сповѣ́дали є҆стѐ пра́вꙋю вѣ́рꙋ ѿ ѻ҆тє́цъ ва́мъ преда́ннꙋю, всеблаже́ннїи: и҆ въ заточє́нїѧ непра́веднѡ ѿсыла́еми, навѣ̑ты прогони́телей беззако́нныхъ посрами́ли є҆стѐ: ны́нѣ же хрⷭ҇та̀ бг҃а моли́те, проще́нїе согрѣше́нїй пода́ти па́мѧть ва́мъ сла́вѧщымъ. Сла́ва, гла́съ д҃:

Ꙗ҆́кѡ и҆́стиннїи сщ҃еннослꙋжи́телїе цр҃кве бж҃їѧ, присносла́внїи, страда̑нїѧ и҆ гонє́нїѧ ѿ кривовѣ́рныхъ претерпѣ́ли є҆стѐ: и҆ до конца̀ бл҃гочⷭ҇тнѡ пожи́вше, пра́вꙋю вѣ́рꙋ безстра́шнѡ и҆сповѣ́дали є҆стѐ: ны́нѣ же, црⷭ҇тва бж҃їѧ прича̑стницы и҆ присноживо́тїѧ оу҆наслѣ̑дницы бы́вше, моли́тесѧ и҆ на́мъ сподо́битисѧ и҆̀хъ. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Оу҆пова́нїе хрⷭ҇тїа́нъ, дв҃о престⷭ҇а́ѧ, воплоти́вшагосѧ бг҃а, є҆го́же пачеесте́ственнѡ родила̀ є҆сѝ, непреста́ннѡ молѝ: пода́ти грѣхѡ́въ ѡ҆ставле́нїе и҆ житїѧ̀ и҆справле́нїе, бл҃года́рнѣ тѧ̀ воспѣва́ющымъ, и҆ сꙋ́щꙋю бцⷣꙋ прославлѧ́ющымъ. Велича́нїе пе́рвое: ст҃и́телю данїи́лꙋ:

Велича́емъ тѧ̀, ✲ ст҃и́телю хрⷭ҇то́въ данїи́ле, ✲ до́блественный и҆сповѣ́дниче и҆ пра́выѧ вѣ́ры побо́рниче: ✲ и҆ почита́емъ ст҃ꙋ́ю па́мѧть твою̀, ✲ ты́ бо мо́лиши за на́съ ✲ хрⷭ҇та̀, бг҃а на́шего. [И҆лѝ сїѐ:

Велича́емъ тѧ̀, ✲ ст҃ы́й и҆сповѣ́дниче ✲ ст҃и́телю ѻ҆́ч҃е данїи́ле: ✲ и҆ почита́емъ по́двиги и҆ трꙋды̀ твоѧ̑, ✲ и҆́миже трꙋди́лсѧ є҆сѝ ✲ во ѡ҆хране́нїи пра́выѧ вѣ́ры.]

Велича́нїе и҆но́е: горнѣ-ка́рлѡвацкимъ и҆сповѣ́дникѡмъ:

Велича́емъ ва́съ, ✲ ст҃і́и горнѣ-ка́рловацкїи и҆сповѣ̑дницы, ✲ пра́выѧ вѣ́ры до́блественнїи побѡ́рницы: ✲ и҆ почита́емъ ст҃ꙋ́ю па́мѧть ва́шꙋ, ✲ вы́ бо мо́лите за на́съ ✲ хрⷭ҇та̀, бг҃а на́шего.

Псалм изабрани [светитељу: **П**очујте ово сви народи ...*[10]

Или овај] свештеноисповедницима:

[1. збор:] **И**споведаћу Те, Господе, свим срцем мојим*[11] за милост Твоју и истину Твоју.*[12]

[2. збор:] **Г**оспод је помоћник мој, у њега се узда срце моје, и исповедаћу Га.*[13]

[1. збор:] **Г**оворих о сведочанствима Твојим пред царевима и не *[по]*стидех се.*[14]

[2. збор:] **И**споведаћу име Твоје, Господе, јер је добро, јер си ме од сваке жалости избавио.*[15]

[1. збор:] **У** Бога се уздам, нећу се бојати, шта *[може]* да ми учини човек?*[16]

[2. збор:] **И**зведи из тамнице душу моју, да исповедам име Твоје.*[17]

[1. збор:] **П**оруге оних који Те руже падоше на ме.*[18]

[2. збор:] **И**з безданā земље опет си ме извео, а ја ћу Те исповедати међу народима, Господе.*[19]

[1. збор:] Веселите се, праведни*[ци]*, у Господу; и исповедајте спомен светиње Његове.*[20]

[2. збор:] **Н**ека Те исповедају, Господе, сва дела Твоја.*[21]

[1. збор:] **С**лава ... [2. збор:] **И** сада ...

[1. збор:] **А**лилуја, алилуја, алилуја; слава Теби, Боже.

[2. збор:] **А**лилуја, алилуја, алилуја; слава Теби, Боже.

[1. збор:] **А**лилуја, алилуја, алилуја; слава Теби, Боже.

---

[10]* Пс. 9,2а.
[11]* Пс. 137,1а.
[12]* Пс. 137,2а.
[13]* Пс. 27,7.
[14]* Пс. 118,46.
[15]* Пс. 53,8б-9а.
[16]* Пс. 55,12.
[17]* Пс. 141,8а.
[18]* Пс. 68,10а.
[19]* Пс. 70,21б-22а.
[20]* Пс. 96,12.
[21]* Пс. 144,10.

Ѱало́мъ и҆збра́нный [ст҃и́телю: Ѹ҆слы́шите сїѧ̀, всѝ ꙗ҆зы́цы:

И҆лѝ се́й] сщ҃енноисповѣ́дникѡмъ:

[а҃-й ли́къ:] И҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀, гдⷭ҇и, всѣ́мъ ср҃цемъ мои́мъ ѡ҆ мл҃ти твое́й и҆ и҆́стинѣ твое́й.

[в҃-й ли́къ:] Гдⷭ҇ь помо́щникъ мо́й, на него̀ ѹ҆пова̀ ср҃це моѐ, и҆ и҆сповѣ́мсѧ є҆мꙋ̀.

[а҃-й ли́къ:] Гл҃го́лахъ ѡ҆ свидѣ́нїихъ твои́хъ предъ царѝ и҆ не стыда́хсѧ.

[в҃-й ли́къ:] И҆сповѣ́мсѧ и҆́мени твоемꙋ̀, гдⷭ҇и, ꙗ҆́кѡ бла́го, ꙗ҆́кѡ ѿ всѧ́кїѧ печа́ли и҆зба́вилъ мѧ̀ є҆сѝ.

[а҃-й ли́къ:] На бг҃а ѹ҆пова́хъ, не ѹ҆боюсѧ, что̀ сотвори́тъ мнѣ̀ чл҃вѣ́къ;

[в҃-й ли́къ:] И҆зведѝ и҆зъ темни́цы дꙋ́шꙋ мою̀, и҆сповѣ́датисѧ и҆́мени твоемꙋ̀.

[а҃-й ли́къ:] Поношє́нїѧ поносѧ́щихъ тѝ нападо́ша на мѧ̀.

[в҃-й ли́къ:] Ѿ бе́здна землѝ па́ки возве́лъ мѧ̀ є҆сѝ, и҆́бо а҆́зъ и҆сповѣ́мсѧ тебѣ̀ въ лю́дехъ, гдⷭ҇и.

[а҃-й ли́къ:] Весели́тесѧ, прⷣвнїи, ѡ҆ гдⷭ҇ѣ: и҆ и҆сповѣ́дайте па́мѧть ст҃ы́ни є҆гѡ̀.

[в҃-й ли́къ:] Да и҆сповѣ́дѧтсѧ тебѣ̀, гдⷭ҇и, всѧ̑ дѣла̀ твоѧ̑.

[а҃-й ли́къ:] Сла́ва, [в҃-й ли́къ:] И҆ ны́нѣ:

[а҃-й ли́къ:] А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа: сла́ва тебѣ̀, бж҃е.

[в҃-й ли́къ:] А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа: сла́ва тебѣ̀, бж҃е.

[а҃-й ли́къ:] А҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа, а҆ллилꙋ́їа: сла́ва тебѣ̀, бж҃е.

По полијељеју: сједален светитељâ, глас 4:

Све врлине твоје сагледавши, преславни јерарше Данило, у недоумици смо шта више да хвалимо: премудро ли и дубоко познавање тајни вере или бесконачно трпљење, исповедничку ли смелост или непоколебиву чврстину? Но, прими сада, страдалниче Христов, ову убогу похвалу, коју ти узносимо.

Слава ... други, исповедникā, глас 6:

Божанском љубављу преиспуњени, добри исповедници Христови; од православног народа свога нераздвојни, веру истиниту да исповедате нисте се бојали, и душу сте своју за њега полагали. Но, примите сада, ову нашу смирену песму, и молите се пред Хрстом Богом за спасење душа наших.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Дјево Богоневестна, надсуштног Бога, кога си телом родила; са светитељем Данилом и са осталим Горњо-карловачким исповедницима, једнако моли: да опроштење сагрешења пода, нама који Те с вером и љубављу славимо, Владичице преславна.

Затим степена: први антифон, 4. гласа:

Од младости моје ...

Прокимен, глас 4:

Свештеници ће се Твоји, Господе, обући у правду; * и преподобни ће се твоји обрадовати.*[22]

Стих: Уста ће моја говорити премудрост, * и поука срца мога разум.*[23]

Затим: Све што дише ...

Св. Јеванђеље од Матеја, зач. 36 [10,16-22].

Рече Господ својим ученицима: *[10,16]* Ево, ја вас шаљем као овце међу вукове: будите, дакле, мудри као змије и безазлени као голубови. *[17]* А чувајте се од људи, јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својим злостављаће вас. *[18]* И пред старешине и цареве изводиће вас мене ради, за сведочанство њима и незнабожцима. *[19]* А кад вас предаду, не бринте се како

[22]* Пс. 131,9.
[23]* Пс. 48,4.

По полѷеле́и: сѣда́ленъ ст҃и́телѧ, гла́съ д҃:

Всѧ̑ добродѣ́тели твоѧ̑ разсмотри́вше, пресла́вный і҆ера́рше данїи́ле, недоꙋмѣ́емъ что̀ бо́льше хва́лимъ: премꙋ́дрое ли и҆ глꙋбо́кое разꙋмѣ́нїе та̑инъ вѣ́ры и҆лѝ безконе́чное терпѣ́нїе, и҆сповѣ́дническое ли дерзнове́нїе и҆лѝ неколеби́мꙋю тве́рдость; но, прїимѝ ны́нѣ, страда́льче хрⷭ҇то́въ, сїѐ ᲂу҆бо́гое хвале́нїе, є҆́же тѝ возсыла́емъ.

Сла́ва: и҆́нъ, и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ ѕ҃:

Бж҃твенною любо́вїю и҆спо́лнени, до́брїи и҆сповѣ̑дницы хрⷭ҇тѡ́вы: ѿ правосла́внагѡ ро́да своегѡ̀ неразлꙋ́чни, и҆сповѣ́дати вѣ́рꙋ и҆́стиннꙋю не ᲂу҆боѧ́лисѧ є҆стѐ, и҆ дꙋ́шꙋ свою̀ ѡ҆ не́мъ полага́ли є҆стѐ. но, прїими́те ны́нѣ, сїѐ на́ше смире́нное пѣ́нїе, и҆ моли́тесѧ ко хрⷭ҇тꙋ̀ бг҃ꙋ ѡ҆ сп҃се́нїи дꙋ́шъ на́шихъ.

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже:

Дв҃о бг҃оневѣ́стнаѧ, пресꙋ́щнаго бг҃а, є҆го́же пло́тїю родила̀ є҆сѝ: со ст҃и́телемъ данїи́ломъ и҆ съ про́чими горнѣ-ка́рловацкими и҆сповѣ́дники, вы́нꙋ молѝ: ѡ҆ставле́нїе согрѣше́нїй пода́ти на́мъ, съ вѣ́рою и҆ любо́вїю сла́вѧщымъ тѧ̀, влⷣчце пресла́внаѧ.

Та́же степе́нна: а҃-й а҆нтїфѡ́нъ д҃-гѡ гла́са:

Ѿ ю҆́ности моеѧ̀:

Прокі́менъ, гла́съ д҃:

Сщ҃е́нницы твоѝ, гдⷭ҇и, ѡ҆блекꙋ́тсѧ въ пра́вдꙋ, ✲ и҆ прⷣпбнїи твоѝ возра́дꙋютсѧ.

Сті́хъ: Оу҆ста̀ моѧ̑ возгл҃го́лютъ премⷣрость, ✲ и҆ поꙋче́нїе срⷣца моегѡ̀ ра́зꙋмъ.

Та́же: Всѧ́кое дыха́нїе:

Ст҃о́е є҆ѵⷢ҇лїе ѿ матѳе́а, зача́ло л҃ѕ [глава̀ і҃,ѕі҃-к҃в].

Речѐ гдⷭ҇ь свои̑мъ ᲂу҆ч҃никѡ́мъ: [і҃,ѕі҃] Сѐ а҆́зъ посыла́ю ва́съ ꙗ҆́кѡ ѻ҆́вцы посредѣ̀ волкѡ́въ: бꙋ́дите ᲂу҆́бѡ мꙋ́дри ꙗ҆́кѡ ѕмїѧ̑, и҆ цѣ́ли ꙗ҆́кѡ го́лꙋбїе. [з҃і] Внемли́те же ѿ чл҃вѣ̑къ: предадѧ́тъ бо вы̀ на со́нмы, и҆ на собо́рищахъ и҆́хъ бїю́тъ ва́съ. [и҃і] И҆ предъ влады́ки же и҆ царѝ веде́ни

ћете или шта ћете говорити, јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати. [20] Јер нећете говорити ви, него Дух Оца вашега говориће за вас. [21] А предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће деца на родитеље и побиће их. [22] И сви ће вас мрзети због имена мојега. Али који претрпи до краја, тај ће се спасити.

По 50-том псалму:

Слава ... **М**олитвама светог оца нашег Данила, Милостиви, очисти мноштво сагрешења наших.

И сада ... **М**олитвама Богородице, Милостиви, * очисти мноштво сагрешења наших. Стих:

Помулуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по мноштву милосрђа Свога, очисти безакоње моје.*[24]

Стихира светитељâ, глас 4:

Преблажени Данило, поборниче праве вере, * који си уистину пастир добри Христове Цркве у Горњој Крајни био, * и све непријатељске сплетке уништио, * поверено ти стадо на изабрану пашу Православља водећи; * моли се да га сачувамо чисто и неизмењено.

Канон први: светитељу Данилу, глас 8,
коме је акростих [у тропарима и сједалену]:

Данила исповедника прославим*[о]*.

А у богородичнима: [Састављање:] **Б**удимиров*[о]*.

Песма 1. Ирмос:

Фараона који *[их]* на колесницама гоњаше, чудотворни Мојсејев жезал потопи некада, јер *[га]* крстобразно пободе и раздели море; а Израиља спасе, који бегаше пешке ходећи и песму Богу попевајући.

Припев: **С**ветитељу оче Данило, * моли Бога за нас.

---

[24]* Пс. 50,3.

бꙋ́дете менѐ ра́ди, во свидѣ́тельство и҆̀мъ и҆ ꙗ҆зы́кѡмъ. [д҃і] Є҆гда́ же предаю́тъ вы̀, не пецы́тесѧ, ка́кѡ и҆лѝ что̀ возгл҃го́лете: да́стъ бо сѧ ва́мъ въ то́й ча́съ что̀ возгл҃го́лете. [к҃] Не вы́ бо бꙋ́дете гл҃го́лющїи, но дх҃ъ ѻ҆ц҃а̀ ва́шегѡ гл҃го́лѧй въ ва́съ. [ка҃] Преда́стъ же бра́тъ бра́та на сме́рть, и҆ ѻ҆те́цъ ча́до: и҆ воста́нꙋтъ ча̑да на роди́телей, и҆ ᲂу҆бїю́тъ и҆̀хъ. [кв҃] И҆ бꙋ́дете ненави́дими всѣ́ми и҆́мене моегѡ̀ ра́ди. претерпѣ́вый же до конца̀, то́й сп҃се́нъ бꙋ́детъ.

По и҃-мъ ѱалмѣ̀:

Сла́ва: Мл҃твами ст҃а́гѡ ѻ҆ц҃а̀ на́шегѡ данїи́ла, мл҃тиве, ѡ҆чи́сти мно́жество согрѣше́нїй на́шихъ.

И҆ ны́нѣ: Мл҃твами бц҃ы, мл҃тиве, ѡ҆чи́сти мно́жество согрѣше́нїй на́шихъ. Ст҃і́хъ:

Поми́лꙋй мѧ̀, бж҃е, по вели́цѣй мл҃ти твое́й, и҆ по мно́жествꙋ щедрѡ́тъ твои́хъ, ѡ҆чи́сти беззако́нїе моѐ. Ст҃їхи́ра ст҃и́теля, гла́съ д҃:

Преблж҃е́нне данїи́ле, побо́рниче пра́выѧ вѣ́ры, ✻ вои́стиннꙋ па́стырь до́брый хр҃то́вы цр҃кве въ го́рнѣй краі́нѣ бы́вый, ✻ и҆ всѧ̑ враѫ̑жїѧ кова̑рства ᲂу҆ничто́живый, ✻ ввѣ́ренное ти̑ ста́до на и҆збра́ннꙋю па́жить правосла́вїѧ водѧ́й: ✻ моли́сѧ ѡ҆ є҆́же сохрани́ти на́мъ сїѐ чи́сто и҆ неизмѣ́нно.

Канѡ́нъ а҃-й: ст҃и́телю данїи́лꙋ, гла́съ и҃,
є҆гѡ́же краегране́сїе [въ тропарѣ́хъ и҆ сѣда́льнѣ]:

Дан[ї]и́ла и҆сповѣ́дника просла́вимъ.

Въ бг҃оро́дичнахъ же: [составле́нїе:] Бꙋди́мїров[о].

Пѣ́снь а҃. І҆рмо́съ:

Колесницегони́телѧ фараѡ́нѧ погрꙋзѝ, чꙋдотворѧ́й и҆ногда̀ мѡѷсе́йскїй же́злъ, кр҃тообра́знѡ поразі́въ и҆ раздѣли́въ мо́ре: і҆и҃лѧ же бѣ́глецѧ̀ пѣшехо́дца сп҃сѐ, пѣ́снь бг҃ови воспѣва́юща.

Припѣ́въ: Ст҃и́телю ѻ҆́ч҃е данїи́ле, ✻ моли̑ бг҃а ѡ҆ на́съ.

Дар од Светлодавца Бога примивши, светитељу и исповедниче Данило, и просветитељ се показавши, светлиш народу нашем као истинити пастир Цркве Христове; стога те достојно славе хвалимо.

Архијереју свети Данило, исповедниче праве вере, не знамо шта ћемо више хвалити код тебе, јер у свему превасходиш. Зато сада славећи те, величамо Бога, који се великим чудесно показује у Светима својим.

Немам речӣ да достојно похвалим јуначног Данила, и славопојима не могу благољепноно да опевам његове подвиге? Но, прими сада, венчаниче Христов, ову оскудну похвалу, коју ти плетем. Богородичан:

Богородице, Дјево пречиста, сва оружја злобног врага, потпуно су уништена од кад је копљем била рањена Реч, која се уселила у Твоју непорочну утробу. Молимо се сада да се и срца наша испуне божанском љубављу.

Канон други: Горњо-карловачким исповедницимā, глас 4, коме је акростих [у тропарима]:

Испов*[е]*днике Христове славим*[о]*.

А у богородичнима и сједалену: [Састављање:] **З**орастово.

Песма 1. Ирмос:

Зпеваћу Теби, Господе, Боже мој, јер си народ *[Свој]* из ропства Египатског извео, а фараонове си колеснице и војску потопио.

Припев: **С**вети исповедници, * молите Бога за нас.

Исповедници свети, чистотом живота заблиставши, и за праву веру чврсто стајавши, становници небеских насеља постадосте; тамо се са свима светима за нас, род ваш, једнако молите.

Силан штит и чврст бедем показасте се народу своме, и неразрушива тврђава пред непријатељским нападима, исповедници часни; и зато спомен ваш прослављамо, молећи се Христу за мир Цркви и за спасење душа наших.

Дáръ ѿ свѣтодáвца бг҃а прїи́мь, ст҃итéлю и҆ и҆сповѣ́дниче данїи́ле, и҆ просвѣти́тель показáвсѧ, свѣ́тлиши рóдꙋ нáшемꙋ ꙗ҆́кѡ и҆́стинный пáстырь цр҃кве хр҃тóвы: тѣ́мже тѧ̀ достослáвнѡ хвáлимъ.

Архїерéе ст҃е данїи́ле, и҆сповѣ́дниче прáвыѧ вѣ́ры, недоꙋмѣвáемъ что̀ бóльше хвáлимъ оу҆ тебѐ, и҆́бо во всѣ́хъ превосхóдиши. тѣ́мъ ны́нѣ слáвѧще тѧ̀, величáемъ бг҃а, вели́кїй же чꙋдéснѡ ꙗ҆влѧ́етсѧ во ст҃ы́хъ свои́хъ.

Не и҆мѣ́ю словéсъ достóйнѡ похвали́ти дóблественнаго данїи́ла, и҆ славопѣ́ньми не возмогꙋ̀ бл҃голѣ́пнѡ воспѣ́ти тогѡ̀ пóдвиги; но, прїимѝ ны́нѣ, вѣнéчниче хр҃тóвъ, сїѐ скꙋ́дное похвалéнїе, є҆́же тѝ плетꙋ̀.

Бг҃орч҃енъ:

Бц҃е, дв҃о пречт҃лѧ, всѧ̑ ѻ҆рꙋ́жїѧ ѕлóбнагѡ врагà всесовершéннѡ оу҆праздни́шасѧ копїе́мъ оу҆ѧ́звленꙋ бы́вшꙋ слóвꙋ, всéльшꙋсѧ въ твоѝ непорóчнꙋю оу҆трóбꙋ. мóлимсѧ ны́нѣ и҆ ср҃цемъ нáшымъ и҆спóлнитисѧ бж҃твенныѧ любвѐ.

Канѡ́нъ в҃-й: горнѣ-кáрлѡвацкимъ и҆сповѣ́дникѡмъ, глáсъ д҃,
є҆гѡ́же краегранéсїе [въ тропарѣ́хъ]:
И҆спов[ѣ́]дники хрїстѡ́вы слáвимъ.

Въ бг҃орóдичнахъ же и҆ сѣдáльнѣ: [составлéнїе:] Зорáстово.

Пѣ́снь а҃. І҆рмóсъ:

Воспою̀ тебѣ̀, гдⷭ҇и, бж҃е мóй, ꙗ҆́кѡ и҆звéлъ є҆сѝ лю́ди и҆зъ рабѡ́ты є҆гѵ́петскїѧ, покры́лъ же є҆сѝ колеснѝцы фараѡ́нѡвы и҆ си́лꙋ.

Припѣ́въ: Ст҃їи и҆сповѣ́дницы, ✻ моли́те бг҃а ѡ҆ нáсъ.

И҆сповѣ́дницы ст҃їи, чт҃отóю житїѧ̀ возѡблистáвше, и҆ ѡ҆ прáвѣй вѣ́рѣ твéрдѡ стоѧ́вше, жи́тели нб҃ныхъ селéнїй бы́сте: и҆дѣ́же со всѣ́ми сты́ми ѡ҆ нáсъ, рóдѣ вáшемъ, вы́нꙋ моли́тесѧ.

Си́ленъ щи́тъ и҆ твéрдое забрáло показáстесѧ лю́демъ своѝмъ, и҆ неразрꙋши́мое оу҆твержде́нїе ко вра̑жїимъ нападéнїемъ, и҆сповѣ́дницы чт҃нїи: и҆ тѣ́мъ пáмѧть вáшꙋ прославлѧ́емъ, молѧ́щесѧ хр҃тꙋ̀ ѡ҆ ми́рѣ цр҃кви и҆ ѡ҆ сп҃сéнїи дꙋ́шъ нáшихъ.

Прођосте кроз многа страдања, но вођењем Светога Духа стигосте на обалу спаситељног пристаништа; и светлошћу праве вере блистајући се, просвећујете оне који вас усрдно славе. Богородичан:

Закон тела у удовима мојим обезснажи, Ти која непорочно роди Христа, Извор непропадљивости, Дјево неневестна, надо оних који Ти по Богу прибегавају.

Катавасија: по Уставу.

Песма 3. Ирмос:

Христе, који си у почетку небеса разумом утврдио, и земљу на водама поставио; на камену ме заповести Твојих утврди, јер нема светог осим Тебе, једини Човекољубче.

Имајући велику жудњу за духовним животом, и од младости се богопознањем богатећи, изданак добри чувене лозе Јакшића из Српских Моравица си се показао.

Лета многа си од детињства у Гомирској обитељи проводио, као и у Плашком, код великих архијереја Данила и Павла; где си из саћа духовне сладости, душу своју хранио светим животом по Христу.

Апостолску си веру правилно исповедао, и Плашчанску си цркву, као најлепши украс владичанства твога, подигао; за срца се многострадалне паствe своје прилепљујући, и Христу се за њу једнако молећи, увек спомињани. Богородичан:

Ꙋдивљењу, арханђео Гаврило Теби, Девице, благовести радост речима неисказиву, овако кличући: Радуј се, одуховљено станиште Божије, у којем Вишњи благоизволе да обитава.

Други. Ирмос:

Како нероткиња од незнабожаца Цркву роди, а многодетно збориште изнеможе; дивном Богу нашем узвикнимо: Свет јеси, Господе.

Оружјем добре вере се наоружавши, све замке злославних мучитељā вешто скршисте, и народ свој да остане у правом исповедању вере ободристе.

Проидо́сте сквозѣ̀ мнѡ́гаѧ страда̑нїѧ, но наставле́нїемъ ст҃а́гѡ дх҃а достиго́сте къ бре́гꙋ сп҃си́тельнагѡ приста́нища: и҆ свѣ́томъ пра́выѧ вѣ́ры блиста́ющесѧ, просвѣща́ете ᲂу҆се́рднѡ сла́вѧщихъ ва́съ. Бг҃ор҃ченъ:

Зако́нъ пло́ти во ᲂу҆десѣ́хъ мои́хъ ѡ҆безси́ли, нетлѣ́ннѡ ро́ждшаѧ хр҃та̀, и҆сто́чника нетлѣ́нїѧ, дв҃о неневѣ́стнаѧ, наде́жде по бз҃ѣ прибѣга́ющихъ тѝ. Катава́сїа: по ᲂу҆ста́вꙋ.

Пѣ́снь г҃. І҆рмо́съ:

Оу҆твержде́й въ нача́лѣ нб҃са̀ ра́зꙋмомъ, и҆ зе́млю на во́дахъ ѡ҆снова́вый: на ка́мени мѧ̀, хр҃тѐ, за́повѣдей твои́хъ ᲂу҆твердѝ, ꙗ҆́кѡ нѣ́сть ст҃ъ па́че тебѐ, є҆ди́не чл҃вѣколю́бче.

И҆мѣ́ѧ ве́лїе раче́нїе къ дх҃о́внѣй жи́зни, и҆ ѿ ю҆́ности бг҃овѣ́дѣнїемъ богатѣ́ѧ, ѿра́сль бл҃га́ѧ бл҃гознамени́тыѧ лозы̀ і҆а́кшичей ѿ се́рбскихъ мора́вицъ показа́лсѧ є҆сѝ.

Лѣ̑та мнѡ́гаѧ ѿ дѣ́тска въ гоми́рїйстѣй ѻ҆би́тели проводи́лъ є҆сѝ, ꙗ҆́коже и҆ въ пла́шсцѣмъ, ᲂу҆ вели́кихъ а҆рхїере́ѡвъ данїи́ла и҆ па́ѵла: и҆дѣ́же ѿ со́тъ дх҃о́вныѧ сла́дости, дꙋ́шꙋ свою̀ пита́лъ є҆сѝ ст҃ы́мъ житїе́мъ по хр҃тѣ̀.

А҆пⷭ҇льскꙋю вѣ́рꙋ пра́вильнѡ и҆сповѣ́далъ є҆сѝ, и҆ пла́щанскꙋю цр҃ковь, ꙗ҆́кѡ добрѣ́йшее ᲂу҆краше́нїе вл҃чества твоегѡ̀, воздви́глъ є҆сѝ: къ ср҃цемъ многострада́льныѧ па́ствы твоеѧ̀ прилѣплѧ́ѧсѧ, и҆ ко хр҃тꙋ̀ ѡ҆ не́й вы́нꙋ молѧ́сѧ, приснопа́мѧтне. Бг҃ор҃ченъ:

Оу҆диви́всѧ, а҆рха́гг҃лъ гаврїи́лъ тебѣ̀, ѻ҆трокови́це, бл҃говѣстѝ ра́дость словесы̑ несказа́емꙋ, си́це вопїѧ̀: ра́дꙋйсѧ, ѡ҆дꙋшевле́нное селе́нїе бж҃їе, въ не́мже вы́шнїй бл҃говолѝ ѡ҆бита́ти.

И҆́нъ. І҆рмо́съ:

Ꙗ҆́кѡ непло́ды родѝ ѿ ꙗ҆зы̑къ цр҃ковь, и҆ мно́гое въ ча́дѣхъ и҆знемо́же со́нмище, чꙋ́дномꙋ бг҃ꙋ на́шемꙋ возопїи́мъ: ст҃ъ є҆сѝ, гд҃и.

Ѻ҆рꙋ́жїемъ бл҃говѣ́рїѧ воѡрꙋжи́вшесѧ, всѧ̑ сѣ̑ти ѕлосла́вныхъ мꙋчи́телей хи́трѡ сокрꙋши́сте, и҆ лю́ди своѧ̑ пребы́ти во пра́вѣмъ вѣроисповѣ́данїи ѡ҆бодри́сте.

Венце неувењиве страдањем за веру задобисте, и свештенство часно исповедништвом преукрасисте; непријатеље праве вере одолевањем својим поразисте, и тако се међу мужеве свете уврстисте.

Душегубне наговоре одбацивши, и замке лукавих Латина покидавши; пут трпљења изабрасте и борбу за праву веру прихватисте; зато надземаљску славу и наследисте. Богородичан:

Отвори ми врата покајања, Двери спасења; и као милосрдна Заступница, од оковā греха ослободи ме, Твојом божанском силом штитећи ме.

Кондак исповедникā, глас 8.
Подобан: **Б**орбеној Војвоткињи ...

Сагледавши данас све невоље наше, * свечано вам славимо часни спомен, * о! прехвални исповедници Горњо-карловачки; * јер силом Христовом се наоружавши, * страдања за праву веру радосно претрпесте, * и сјајне победе за Православље пожњесте; * па вам стога кличемо: * **Р**адујте се, праве вере поборници! Икос:

Ревносне исповеднике Православља у Горњој Кајини с радошћу духовном данас прослављамо, и спомен им годишњи свечасно празнујемо, јер мужевно раскинуше замке окрутних гонитељā; и трудове њихове и јунаштва поштујући, молимо се: да се, њиховим молитвама, сачувамо од свакаквих искушења, како бисмо им певали: **Р**адујте се, праве вере поборници!

Сједален светитељâ, глас 3:

Имамо те као непомични стуб Православља и необориво утврђење вере, многострадални и прехвални Данило; јер си стадо своје смело водио, и истинито предање Светих отаца сачувао; заблудама крововерних одолевајући, и силе се непријатељā и лукавства њихова не плашећи. Зато, достојно похваљући твоје заслуге, величамо Христа, који је кроза те дивно делао.

Вѣнцы̀ неꙋвѧда́ємыѧ страда́нїемъ ѡ҆ вѣ́рѣ стѧжа́сте, и҆ сщ҃е́нничество чⷭ҇тно и҆спѣ́дничествомъ преꙋкраси́сте: врагѝ пра́выѧ вѣ́ры ѡ҆доле́нїемъ свои́мъ порази́сте, и҆ та́кѡ въ мꙋже́хъ ст҃ы́хъ вмѣни́стесѧ.

Дꙋшегꙋ́бныѧ навѣ́ты ѿве́ргше, и҆ сѣ̑ти лꙋка́выхъ латі̑нъ разтерза́вше: пꙋ́ть терпѣ́нїѧ и҆збра́сте и҆ боре́нїе ѡ҆ пра́вѣй вѣ́рѣ прїѧ́сте: тѣ́мъ надземнꙋ́ю сла́вꙋ и҆ наслѣ́довасте. Бг҃орⷣченъ:

Ѿве́рзи мѝ врата̀ покаѧ́нїѧ, две́ре сп҃се́нїѧ: и҆ ꙗ҆́кѡ млⷭ҇рднаѧ предста́тельница, ѿ оу҆́зъ грѣха̀ свободи́ мѧ, твое́ю бж҃ⷭ҇твенною си́лою хранѧ́щи мѧ̀.

Конда́къ и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ и҃.

Поⷣ: Возбра́ннѣй воево́дѣ:

Соглѧ́давше дне́сь всѧ̑ скѡ́рби на́шѧ, ⁘ торжествꙋ́емъ ва́мъ чⷭ҇тнꙋ́ю па́мѧть, ⁘ ѻ҆ѻ҆! прехва́льнїи и҆сповѣ̑дницы горнѣ-ка́рловацкїи, ⁘ си́лою бо хрⷭ҇то́вою воѡрꙋжи́вшесѧ, ⁘ страда̑нїѧ ѡ҆ пра́вѣй вѣ́рѣ ра́достнѡ претерпѣ́сте, ⁘ и҆ ꙗ҆́сныѧ побѣ̑ды ѡ҆ правосла́вїи пожа́сте: ⁘ тѣ́мже вопїе́мъ ва́мъ: ⁘ Ра́дꙋйтесѧ, пра́выѧ вѣ́ры побѡ́рницы. І҆́косъ:

Ре́внѡстныѧ и҆сповѣ́дники правосла́вїѧ въ го́рнѣй краі́нѣ съ ра́достїю дх҃о́вною дне́сь прославлѧ́емъ, и҆ па́мѧть и҆́хъ лѣ́тнюю всечⷭ҇тнѡ пра́зднꙋемъ, мꙋ́жески бо разтерза́ша сѣ̑ти жесто́кыхъ гони́телей: и҆ трꙋды̀ и҆́хъ и҆ до́блєсти чтꙋ́ще, мо́лимсѧ: тѣ́хъ мл҃твами, сохрани́тисѧ на́мъ ѿ всѧ́кихъ и҆скꙋше́нїй, ꙗ҆́кѡ да пое́мъ и҆̀мъ: Ра́дꙋйтесѧ, пра́выѧ вѣ́ры побѡ́рницы.

Сѣда́ленъ ст҃и́телѧ, гла́съ г҃:

И҆мамы тѧ̀ недви́жимый сто́лпъ правосла́вїѧ и҆ неѡбори́мое оу҆твержде́нїе вѣ́ры, многострада́льне и҆ прехва́льне данїи́ле: ста́до бо своѐ дерзнове́ннѡ води́лъ є҆сѝ, и҆ и҆́стинное преда́нїе ст҃ы́хъ ѻ҆тє́цъ сохрани́лъ є҆сѝ: заблꙋжде́нїємъ кривовѣ́рныхъ ѡ҆долѣва́ѧ, и҆ си́лы врагѡ́въ и҆ лꙋка́вствїѧ и҆́хъ не оу҆боѧ́сѧ. тѣ́мъ, досто́йнѡ восхвалѧ́юще твоѧ̑ стѧжа̑нїѧ, велича́емъ хрⷭ҇та̀, тобо́ю ди́внѡ дѣ́йствꙋюща.

Слава ... други, исповедникā, глас 4:

Ревношћу за веру Православну горећи, и отачка предањā непромењиво чувајући, окове и тамнице поднесосте; зато вас похвалним песмама величамо, и као поборнике вере наше и топле нам заступнике срдачном љубављу прослављамо.

И сада ... Богородичан, глас исти:

Дјево, Ти јеси лоза необделана, на којој нам најкраснији грозд, Христос, израсте; вино спасења точећи, које свима срца и тела весели. Зато Те, као Узрочницу весеља нашег блаженом зовемо; и „Радуј се, обрадована!“ с анђелом Ти кличемо.

Песма 4. Ирмос:

Ти си моја снага, Господе, Ти си и моја моћ, Ти си мој Бог, Ти си моје радовање; Ти који не напусти наручје Оца, а нашу ништавност посети. Зато, с пророком Авакумом, кличем Ти: Слава моћи твојој, Човекољубче.

Сабор архијерејā, сазван у манастиру Крушедолу; са свештенством и народом, иако још младог као најдостојнијег, по вољи Божијој изабра те, преблажени Данило, за епископа Горњокарловачког.

Поучаван од свога старца Данила, од младости си узрастао у подвизима монашким; но, воља Божија ти одреди узвишенији позив; и зато си архијерејство примио, и владика у Плашком постао.

Освећни сабор Крушедолски и сав народ, знајући те као доброг познаваоца свештених књига и доброг управитеља људи ка спасењу; са великом те је радошћу бирао за свог првојерарха, да би га ка светлости вечног блаженства водио. Богородичан:

Исповедамо и величамо Те, Дјево, као истиниту Богородицу; јер се рођењем Сина Твога Евино проклетство уништи, и оно што је по Прволику у човеку се обнови.

Сла́ва: и҆́нъ, и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ д҃:

Ре́вностїю ѡ҆ вѣ́рѣ правосла́внѣй горѧ́ще, и҆ ѻ҆ч҃ескаѧ преда̑нїѧ неизмѣ́ннѡ сохранѧ́юще, ѹ҆зы и҆ темни́цы подѧ́сте: тѣ́мъ похва́льными пѣ́сньми ва́съ велича́емъ, и҆ ꙗ҆́кѡ вѣ́ры на́шеѧ побо́рники и҆ тє́плыѧ на́мъ предста́тели ср̾чною любо́вїю прославлѧ́емъ.

И҆ ны́нѣ, бг҃ор̾ченъ, гла́съ то́йже:

Дв҃о, ты̀ є҆сѝ лозà невоздѣ́ланная, краснѣ́йшїй гро́здъ, хр̾та̀, на́мъ возрасти́вшаѧ: вїно̀ сп҃се́нїѧ точа́щь, всѣ̑мъ ср̾ца̀ и҆ тѣлесà веселѧ́щее. тѣ́мже тѧ̀, ꙗ҆́кѡ вино́вну̀ весе́лїѧ на́шегѡ ѹ҆блѫжа́емъ: и҆ ра́дуйсѧ, ѡ҆бра́дованнаѧ, со а҆́гг҃ломъ тѝ вопїе́мъ.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Ты̀ моѧ̀ крѣ́пость, гдⷭ҇и, ты̀ моѧ̀ и҆ си́ла, ты̀ мо́й бг҃ъ, ты̀ моѐ ра́дованїе: не ѡ҆ста́вль нѣ́дра ѻ҆ч҃а, и҆ на́шу нищету̀ посѣти́въ. тѣ́мъ, съ прⷪ҇ро́комъ а҆ввакꙋ́момъ зову̀ ти: си́лѣ твое́й сла́ва, чл҃вѣколю́бче.

Собо́ръ а҆рхїере́й, созва́нъ въ монастырѣ̀ крꙋшедо́лѣ: со сщ҃е́нничествомъ и҆ людьмѝ, а҆́ще ѹ҆жѐ ю҆́на ꙗ҆́кѡ достѡ́йнѣйша, во́лею бж҃їею и҆збра́ тѧ, преблж҃е́нне данїи́ле, во є҆пⷭ҇кпа горнѣ-ка́ровацкаго.

Поучаемь ѹ҆ твоегѡ̀ ста́рца данїи́ла, ѿ ю҆́ности возраста́лъ є҆сѝ въ по́двизѣхъ мона́шескихъ: но, во́лѧ бж҃їѧ ѡ҆предѣлѝ тебѣ̀ возвыше́ннѣйшее зва́нїе: тѣ́мже а҆рхїере́йство прїѧ́лъ є҆сѝ, и҆ влады́ка въ пла́шцѣмъ бы́лъ є҆сѝ.

Ѡ҆сщ҃е́нный крꙋшедо́льскїй и҆ всѧ̑ лю́ди, вѣ́дꙋще тѧ̀ бл҃говѣ́дца кни́гъ сщ҃е́нныхъ и҆ бл҃гошкорми́теля люде́й ко сп҃се́нїю: ве́лїею ра́достїю и҆збра́ тѧ своего̀ первоїера́рха, во є҆́же къ свѣ́тꙋ присноблж҃е́нствїѧ наставлѧ́ти ѧ҆̀.

Бг҃ор̾ченъ:

И҆сповѣ́дꙋемъ и҆ велича́емъ тѧ̀, дв҃о, ꙗ҆́кѡ и҆́стиннꙋю бц҃ꙋ: рожде́нїемъ бо сн҃а твоегѡ̀ є҆ѵ҆ина клѧ́тва ѹ҆праздни́сѧ, и҆ первоѻбра́зное въ чл҃вѣ́цѣ ѡ҆бнови́сѧ.

Други. Ирмос:

Из љубави, Сажаљиви, према Твоме лику, на крст си Свој узишао, и разиђоше се народи; јер Ти си, Човекољубче, снага моја и хвала.

Не умемо да благоподобно хвалимо исповеднике вере Твоје, Господе, и нисмо достојни да им принесемо дужну песму; но, ипак прими ово убого муцање наше, и молитвама њиховим помилуј нас.

Имајући љубав према Господу и љубав према ближњима; боли и муке, прогоне и тамницу, јуначки поднесосте; показавши се добри исповедници праве вере.

Колико је величанствено трпљење ваше, свештени мукотрпитељи, и борба ваша боговенчана; јер се кроз вас обзнањује истинитост апостолске речи: Сила се Божија у немоћи савршена показује.*[25] Богородичан:

Аронов жезле, који си од нероткиње процвао, и Плод спаситељни испустио; Пресвета Дјево, која си безсемено родила Христа, Спаса нашег; песмопојемо Те и као истиниту Богородицу величамо.

Песма 5. Ирмос:

Зашто ме одбаци од лица Твога, Светлости незалазна, те ме покри туђинска тама Кукавног? Но, обрати ме, и ка светлости заповести Твојих путеве моје управи, молим се.

Ѿсеђаху се твоме избору за епископа све владике и народни прваци, светитељу Данило; и знајући да си достојан, са неисказаном радошћу празноваху твоје посвећење, Христа величајући.

Данило прехвални, нико те не надмаши у побожности, у целомудрености и смирењу; и нико те не превазиђе у познавању божанске науке и у духовном животу? Зато се сви радујемо, јер заиста достојно добијаш чин у који си позван.

Народ сав Горњо-карловачког владичанства ликоваше, и од радости Христа Бога хваљаше; видевши тебе, Данило благообразни, како седиш на трону славних: Атанасија, Данила и Павла; јер позна да си ти, блажени, заиста њихов достојни наследник. Богородичан:

---

[25]* ср. 2. Кор. 12,9.

Йнъ. Ірмо́съ:

Любвѐ ра́ди, ще́дре, твоегѡ̀ ѻ҆́браза, на кр҃тѣ̀ твое́мъ ста́лъ є҆сѝ, и҆ раста́ѧшасѧ ꙗ҆зы́цы: ты́ бо є҆сѝ, чл҃вѣколю́бче, крѣ́пость моѧ̀ и҆ хвале́нїе.

Не оу҆мѣ́емъ бл҃гоподо́бнѣ хвали́ти и҆сповѣ́дники вѣ́ры твоеѧ̀, гд҃и, и҆ нѣ́смы досто́йни принестѝ и҆̀мъ до́лжное пѣ́нїе: но, ѻ҆ба́че прїимѝ сїѐ оу҆бо́гое гꙋгна́нїе на́ше, и҆ мл҃твами и҆́хъ поми́лꙋй на́съ.

И҆мѣ́юще любо́вь ко гд҃ꙋ и҆ любо́вь къ бли̑жнимъ: болѣ̑зни и҆ мꙋ́ки, и҆гоне́нїѧ и҆ темни́цꙋ, до́блественнѣ подѧ́сте: показа́вшесѧ до́брїи и҆сповѣ̑дницы пра́выѧ вѣ́ры.

Ко́ль вели́чественно терпѣ́нїе ва́ше, сщ҃е́ннїи стр҃тоте́рпцы, и боре́нїе ва́ше бг҃овѣнча́нно: ва́ми бо позна́етсѧ и҆́стинное а҆п҃льскагѡ словесѐ: си́ла бж҃їѧ въ не́мощи соверше́нна показꙋ́етсѧ. Бг҃ор҃ченъ:

Аарѡ́новъ же́зле ѿ непло́дове процвѣ́тшїй, и҆ пло́дъ сп҃си́тельный и҆спꙋсти́вшїй: прест҃а́ѧ дв҃о, безсѣ́меннѡ ро́ждшаѧ хр҃та̀, сп҃са на́шего: пѣснопое́мъ тѧ̀ и҆ ꙗ҆́кѡ и҆́стиннꙋю бц҃ꙋ велича́емъ.

Пѣ́снь є҃. Ірмо́съ:

Вскꙋ́ю мѧ̀ ѿри́нꙋлъ є҆сѝ ѿ лица̀ твоегѡ̀, свѣ́те незаходи́мый, и҆ покры́ла мѧ̀ є҆́сть чꙋжда́ѧ тьма̀ ѻ҆каѧ́ннаго: но ѡ҆брати́ мѧ, и҆ къ свѣ́тꙋ за́повѣдей твои́хъ пꙋти̑ моѧ̑ напра́ви, молю́сѧ.

Веселѧ́хꙋсѧ твоемꙋ̀ и҆збра́нїю во є҆п҃кпа всѧ̑ влады̑ки и҆ наро́дꙋ пе́рвенствꙋющїи, ст҃и́телю данїи́ле: и҆ вѣ́дꙋще тѧ̀ досто́йна, несказа́нною ра́достїю пра́здновахꙋ твоѐ посщ҃е́нїе, хр҃та̀ велича́юще.

Данїи́ле прехва́льне, никто́ тѧ превозмо́же въ бл҃гочⷭ҇тїи, въ цѣломꙋ́дрїи и҆ смире́нїи; никто́ же тѧ̀ превзы́де въ вѣ́дѣнїи бж҃ⷭ҇твеннагѡ оу҆че́нїѧ и҆ въ дх҃о́внѣй жи́зни; тѣ́мъ всѝ ра́дꙋемсѧ, вои́стиннꙋ бо досто́йнѡ полꙋча́еши са́нъ въ негѡ́же призва́нъ є҆сѝ.

Наро́дъ ве́сь горнѣ-ка́рловацкагѡ вл҃чества ликовствова́ше, и҆ ра́достїю хр҃та̀ бг҃а хвалѧ́ше: ви́дѣвъ тѧ̀, данїи́ле бл҃гообра́зне, сѣдѧ́ща на тро́нѣ сла́вныхъ: а҆ѳана́сїа, данїи́ла и҆ па́ѵла: оу҆разꙋмѣ̀ бо ꙗ҆́кѡ ты̀, бл҃же́нне, вои́стиннꙋ є҆сѝ и҆̀мъ досто́йный наслѣ́дникъ. Бг҃ор҃ченъ:

Мајко Божија, Ти си тиранство смрти погазила, бесмртни Живот родивши, Пречиста. Зато ти кличемо: Радуј се, свехвална Богородитељко, ка бесмртности наша Путеводитељко.

Други. Ирмос:

Ти си, Господе мој, као светлост у свет дошао, светлост света, обраћајући из мрачног незнања оне који Те *[с]* вером опевају.

Епископима који добро управљају речју Истине, и свештеницима који добро пастирствују, христољубивим исповедницима и праве вере поборницима, данас се Горња Крајина хвали и спомен им празнује.

Христе Боже, поврати у брод Цркве Твоје све који је напустише због слабе вере и малодушности; а охладнеле срцем загреј топлотом Твоје љубави, и спаси нас благодаћу Твојом.

Распет би живот ваш на земљи овој, а само престављење остаде људима непознато; јер вас непријатељи праве вере осудише да иструнете у тамници, у којој и предадосте душе своје у руке Господу.

Богородичан:

Савршени човек постаде Христос, Бог наш, оваплотивши се из Тебе, Дјево неневестна; и човечанску пропалу природу освети, на првобитну је лепоту узводећи.

Песма 6. Иромос:

Очисти ме, Спасе, јер су многа безакоња моја; и из дубине зала изведи *[ме]*, молим се, јер Теби завапих; и услиши ме, Боже спасења мога.

Истинита си утеха многострадалном и многонапаћеном народу своме, Данило преблажени; и као светлост са свећњака, све око себе осветљаваш светло.

Како се сви народи у Православљу збратимише, и једно у Христу постадоше; молимо те, преосвештени оче Данило, да твојим заступањем штитиш братство међу православнима по свом свету.

Мт҃и бж҃їѧ, ты̀ тѷра́нство сме́рти попра́ла є҆сѝ, безсме́ртный живо́тъ ро́ждши, пречⷭ҇таѧ. тѣ́мъ вопїе́мъ тѝ: ра́дꙋйсѧ, всехва́льнаѧ бг҃ороди́тельнице, къ безсме́ртїи на́ша пꙋтеводи́тельнице.

И҆́нъ. І҆рмо́съ:

Ты̀, гдⷭ҇и мо́й, свѣ́тъ въ мі́ръ прише́лъ є҆сѝ, свѣ́тъ ст҃ы́й, ѡ҆бращаѧ́й и҆зъ мра́чна невѣ́дѣнїѧ, вѣ́рою воспѣва́ющыѧ тѧ̀.

И҆́стины сло́вомъ бл҃гопра́вѧщими є҆пі́скѡпи, и҆ бл҃гопа́стырствꙋющими сщ҃е́нники, хрⷭ҇толюби́выми и҆сповѣ́дники и҆ пра́выѧ вѣ́ры побѡ́рники, дне́сь го́рнѧѧ краі́на хва́литсѧ и҆ па́мѧтъ и҆́хъ пра́зднꙋетъ.

Хрⷭ҇тѐ бж҃е, возвратѝ въ кора́бль цр҃кве твоеѧ̀ всѣ́хъ ѡ҆ста́вльшихъ ю҆̀ сла́быѧ вѣ́ры ра́ди и҆ малодꙋ́шїѧ: ѡ҆хладѣ́вшыѧ же срⷣцемъ возгрѣ́й тепло́тою твоеѧ̀ любвѐ, и҆ сп҃сѝ на́съ блгⷣтїю твое́ю.

Распѧ́тое бѣ̀ житїѐ ва́ше на землѝ се́й, са́мое же преставле́нїе пребы́сть чл҃вѣ́кѡмъ невѣ́домое: враги́ бо пра́выѧ вѣ́ры ѡ҆сꙋди́ша ва́съ и҆стлѣ́ти въ темни́цѣ, въ не́йже и҆ преда́сте дꙋ́шы своѧ̑ въ рꙋ́цѣ гдⷭ҇ꙋ. Бг҃орⷣченъ:

Соверше́нный чл҃вѣ́къ бы́сть хрⷭ҇то́съ, бг҃ъ на́шъ, воплоти́всѧ и҆зъ тебѐ, дв҃о неневѣ́стнаѧ: и҆ чл҃вѣ́ческое и҆стлѣ́вшее є҆стествѐ ѡ҆ст҃ѝ, къ первобы́тнѣй добро́тѣ сїѐ возводѧ̀.

Пѣ́снь ѕ҃. І҆рмо́съ:

Ѡ҆чи́сти мѧ̀, сп҃се, мнѡ́га бо беззакѡ́нїѧ моѧ̑: и҆ и҆зъ глꙋбины̀ ѕѡ́лъ возведѝ, молю́сѧ, къ тебѣ̀ бо возопи́хъ: и҆ ᲂу҆слы́ши мѧ̀, бж҃е сп҃се́нїѧ моегѡ̀.

И҆́стинное ᲂу҆тѣше́нїе многострада́льномꙋ и҆ многопеча́льномꙋ ро́дꙋ своемꙋ̀ є҆сѝ, данїи́ле пребл҃же́нне: и҆ ꙗ҆́коже свѣ́тъ ѿ свѣ́щника, всѧ̑ ѻ҆́крестъ себѐ ѡ҆сїѧва́еши свѣ́тлѡ.

Ка́кѡ всѝ ꙗ҆зы́цы въ правосла́вїи собра́тишасѧ, и҆ є҆ди́но во хрⷭ҇тѣ̀ бы́ша: мо́лимъ тѧ̀, преѡсщ҃е́нне ѻ҆ч҃е данїи́ле, да твои́мъ застꙋпле́нїемъ покрыва́еши бра́тство въ правосла́вныхъ во все́мъ мі́рѣ.

Архијерејско служење своје добро испуњавајући, и за праву веру усрдно ревнујући; народу своме си био отац брижни, и страдајућој Цркви својој пастир добри; исповедниче свети, Данило свехвални. Богородичан:

Истинитом светлошћу јединородног Сина Твога, просветли сву васељену, Богородице Дјево; јер си Сунце правде непорочно изсијала, и чиста у векове остала.

Други. Ирмос:

Духови праведникā с весељем узвикују: Сада се свету Нови завет завештава, и кропљењем Божије крви народ се обнавља.

Исповедници нови, због свога часног живота и страдања за праву веру сте од народâ на земљи поштовани; а на небесима плату за муке своје добивши, сада се непрестано са свима светима веселите.

Свети исповедници, иако сте били прогоњени и многим бедама изложени, праве вере се нисте одрекли; зато одагнајте и невоље наше, о! храбри свештенослужитељи Божији.

Тешку битку ни против крви, ни против тела нисте водили штитећи праву веру; већ против духова злобе у поднебесју, које победисте препојасани истином и правдом Божијом.*[26] Богородичан:

Теби кличемо непрестано оно Радуј се, Пречиста: јер си Христа Спаса телом родила, и жалост си праматере Еве у радост претворила.

Кондак светитељâ, глас 8.
Подобан: Јавио си се данас васељени ...

Најдостојнији архијереју Господњи, * и Цркве Христове поборниче; * заштити све православне, који ти вазда кличу: * Радуј се, светитељу, оче Данило, * праве вере дивни исповедниче! Икос:

[26]* ср. Еф. 6,12 и даље.

Архїере́йское слꙋже́нїе своѐ до́брѣ и҆сполня́ѧ, и҆ ѡ҆ пра́вѣй вѣ́рѣ ѹ҆се́рднѡ Аревнꙋ́ѧ: лю́демъ свои̑мъ бы́лъ є҆сѝ ѻ҆те́цъ попечи́тельный, и҆ страда́льчествꙋющей цр҃кви свое́й па́стырь до́брый: и҆сповѣ́дниче ст҃е, данїи́ле всехва́льне. Бг҃ор҃ченъ:

Истиннымъ свѣ́томъ є҆диноро́днагѡ сн҃а твоегѡ̀, просвѣтѝ всю̀ вселе́ннꙋю, бц҃е дв҃о: сл҃нце бо пра́вды нетлѣ́ннѡ возсїѧ́ла є҆сѝ, и҆ чс҃таѧ во вѣ́ки пребылà є҆сѝ.

Ѝнъ. І҆рмо́съ:

Возопи́ша съ весе́лїемъ прв҃ныхъ дꙋ́си: ны́нѣ мі́рꙋ завѣ́тъ но́вый завѣща́етсѧ, и҆ кропле́нїемъ да ѡ҆бновѧ́тсѧ лю́дїе бж҃їѧ кро́ве.

Исповѣ҃дницы но́вїи, своегѡ̀ ра́ди чс҃тна́гѡ житїѧ̀ и҆ страда́нїѧ ѡ҆ пра́вѣй вѣ́рѣ ѿ люде́й на землѝ чествова́ни є҆стѐ: на нб҃сѣ́хъ же мздꙋ̀ мꙋ́къ свои́хъ прїѧ́вше, ны́нѣ непреста́ннѡ со всѣ́ми ст҃ы́ми весели́тесѧ.

Ст҃і́и и҆сповѣ҃дницы, а҆́ще и҆ бы́сте гони́ми и҆ мно́гими бѣда́ми и҆злага́еми, пра́выѧ вѣ́ры не ѿверго́стесѧ: тѣ́мъ ѿжени́те и҆ скѡ́рби на́шѧ, ѻ҆! хра́брственнїи сщ҃енноcлꙋжи́телїе бж҃їи.

Тѧ́жкꙋю бра́нь ни къ кро́ви, ни къ пло́ти не ведо́сте хранѧ́ще пра́вꙋю вѣ́рꙋ: но къ дꙋховѡ́мъ ѕло́бы въ поднб҃нѣй, и҆̀хже побѣди́сте препоѧ́сани и҆́стиною и҆ пра́вдою бж҃їею. Бг҃ор҃ченъ:

Тебѣ̀ вопїе́мъ непреста́ннѡ є҆́же ра́дꙋйсѧ, пречс҃таѧ: и҆́бо хрⷭ҇та̀ сп҃са пло́тїю родилà є҆сѝ, и҆ печа́ль прамт҃ре є҆́вы въ ра́дость преложи́ла є҆сѝ.

Конда́къ ст҃и́телѧ, гла́съ и҃.

Пⷣ: Ꙗ҆ви́лсѧ є҆сѝ дне́сь вселе́ннѣй:

Досто́йнѣйшїй а҆рхїере́е гдⷭ҇ень, ✲ и҆ цр҃кве хрⷭ҇то́вы побо́рниче: ✲ заступѝ всѧ̑ правосла̑вныѧ, вы́нꙋ вопїю́щихъ тѝ: ✲ Ра́дꙋйсѧ, ст҃и́телю, ѻ҆́ч҃е данїи́ле, ✲ пра́выѧ вѣ́ры ди́вный и҆сповѣ́дниче! Ї҆косъ:

Ходите данас, сви православни, да светло празнујемо, а нарочито ми који у Горњој крајини живимо; и сабравши се заједно, да прославимо свештеним песмама Данила, праве вере доброг поборника, и народа свога бодрог заштитника; јер он посрами зловерне, настојећи да доброплодна пшеница Православне вере неометано расте, и да се не меша са јеретичким кукољем, те и живот свој би спреман да положи за очување Цркве и спасење ближњих. Зато се и сада моли за све који му кличу: Радуј се светитељу, оче Данило, праве вере дивни исповедниче!

Синаксар.

Месеца јануара, у 27-и дан.

вршимо спомен међу светима оца нашег Данила (Јакшића), епископа Горњо-карловачког и Плашчанског.

Стих:

Данила славног песмама прославимо, верни,
пред престолом Цара небеског нашег заступника.

Овај свети муж беше рођен на Божић 1715. године, у селу Српске Моравице у Горском Котару, од честитих и побожних родитеља Милете и Стојане, и на светом крштењу доби име Данило. Од детињства свога љубљаше Бога, и у раној младости одлучи да оде у манастир Гомирје, где се „*учио божественому писанију*“, постао сабрат, и примио јерођаконски и јеромонашки чин. Духовни отац му беше игуман Гомирски Данило (Љуботина), који када постаде епископ Горњо-карловачки, поведе са собом у Плашки младог јеромонаха Данила; а он вршећи поверена му послушања, заблиста врлинама и мудрошћу. Прејемник владике Данила (Љуботине), владика Павле (Ненадовић), који га одлукује чином архимандрита, 1749. године бива изабран за митрополита Карловачког, а следеће године архимандрит Данило (Јакшић) бива изабран за епископа Горњо-карловачког, и после царске потврде хиротонисан је у манастиру Раковцу у Срему, 4. новембра 1751. године. Устоличен је у Плашком 19. августа исте године.

Прїнди́те дне́сь, всѝ правосла́внїи, свѣ́тлѡ пра́здꙋимъ, наипа́че же мы̀ въ го́рнѣй краі́нѣ живꙋ́щїи: и҆ собра́вшесѧ вкꙋ́пѣ, просла́вимъ сщ҃е́нными пѣ́сньми данїи́ла, пра́вы́ѧ вѣ́ры до́бра побо́рника, и҆ люде́й свои́хъ бо́дра застꙋ́пника: то́й бо посрамѝ ѕловѣ́рныѧ, прилѣ́жѧ бл҃гоплодови́тѣй пшени́цѣ правосла́вныѧ вѣ́ры невозбра́ннѡ растѝ, и҆ не смѣша́тисѧ є҆ретї́честѣй пле́велы, ꙗ҆́кѡ и҆ живо́тъ сво́й вѣ̀ гото́въ положи́ти ѡ҆ ѡ҆хране́нїи цр҃кви и҆ ѡ҆ сп҃се́нїи бли́жнихъ. тѣ́мъ и҆ ны́нѣ мо́литсѧ ѡ҆ всѣ́хъ вопїю́щихъ є҆мꙋ̀: Ра́дꙋйсѧ, ст҃и́телю, ѻ҆ч҃е данїи́ле, пра́вы́ѧ вѣ́ры ди́вный и҆сповѣ́дниче!

Као архијереј просија светлошћу праве вере и врлинског живљења, труд на труд додајући; и стајаше непоколебиво на путу својих славних претходникā, бранећи Цркву Православну и поверено му стадо од унијатских насртаја.

Веома се бринуо о манастиру свог пострига – Гомирју, снабдевајући га је богослужбеним књигама и одеждама, и оснивајући у њему иконописачку школу, коју је водио Хоповски монах Симеон (Балтић).

У Плашком је саградио саборни храм посвећен Ваведењу Пресвете Богородице (који је освећен 30. августа 1763. године), двор и кућу за преноћиште свештеникā; а у Медаку је основао Богословско училиште, почео да зида нови двор, школу и храм, које није успео да заврши за живота.

Свагда имајући на уму речи Господње да су блажени милостиви (Мт. 5,7), светитељ се много старао за сиромашне и потребите, а сам је живео врло скромно и строго постио.

Данилово добро стајање у правој вери и непоколебивост не би по вољи Бечком двору, те његов избор за митрополита Карловачког не би потврђен, што у народу изазва велико незадовољство и метеж, за чије је изазивање и сам владика Данило од клеветникā био оптуживан. Два пута је одлазио у Трст да мири завађене Србе и Грке.

Поживевши на земљи педесет и пет година, и добро послуживши Господу и роду своме, после великих трудова и прегнућā; а након краће болести, упокоји се 27. јануара 1771. године у епископији у Плашком. Погребен је у крипти саборног храма у Плашком, поред својих претходника и свог духовног оца – владике Данила (Љуботине).

Његове свете мошти су извађене из крипте, пренете и свечано положене у нови кивот, а Светом архијерејском литургијом 27. јануара (9. фебруара) 2021. године у Саборном храму светог оца Николаја у Карловцу, којом је началствовао епископ Горњо-каловачки г. Герасим, светитељ Данило је први пут молитвено прослављен као свети у својој мученичкој и многострадалној епархији.

Његовим светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас! **А**мин!

Кивот са моштима свт. Данила (Јакшића),
еп. Горњо-карловачког и Плашчанског.

Истога дана је и спомен исповедника вере Православне: игумана Симеона (Нијемчевића), презвитера: Марка и Теодора, и ђакона Јанка (Прушчевића), Жумберачких.

Стих:

Симеону с братијом, Марку и Теодору с Јанком –
спомен вечан с похвалом!

Ови свети исповедници праве вере Христове засијаше у Православној Цркви у Горњој Крајини у 17. и 18. веку, када римо-католичка пропаганда уније велико искушење верујућем народу Србском причињаваше. Ови свештенослужитељи иступише као неустрашиви борци за истиниту веру и нелажни пастири верног стада, те многе напасти, тамновања и мучења претрпеше. Најпреподобнији игуман Гомирски Симеон беше ватрени противник и изобличитељ Марчанске уније. Зато би 1672. године осуђен на доживотно робовање и принудни рад, и прогнан на острво Малту, заједно с другим монасима манастирā Гомирја и Марче, њих четрнаесторицом на броју, његовом сабрећом у подвигу и исповедању вере. Часни пак презвитери Марко и Теодор, једнокрвна браћа, беху изданци свештеничке лозе Прушчевића и одгој страдалног места Жумберка. Тамо они свештенослужаху небеске тајне и свето јеванђеље проповедаху са сваком тачношћу и усрдношћу. Услед прогона под Жумберачком унијом они допадоше тамнице и своје подвиге на земљи окончаше 1750. године; а њихов по телу потомак Јанко, примивши ђаконски чин од православног владике Горњо-карловачког Павла (Ненадовића) и стојећи чврсто у исповедању праве вере и једне Цркве, показа се уистину њихов и по духу наследник. Због таквог држања он би ухваћен и бачен у тамницу у Карловцу, где мучен и понижаван, у гвозденим оковима, предаде своју душу Господу нашем. Молитвено сећање и поштовање ових врлинских мужева Цркве истргнуто је од заборава, јер је спомен праведникā вечан и с похвалама.

Њиховим светим молитвама, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј и спаси нас! Амин!

Песма 7. Имрос:

Божијег силаска огањ се постиде некада у Вавилону, због тога младићи у пећи радосним кораком, као по цвећњаку, играјући певаху: Благословен јеси, Боже отаца наших.

Попут лађе усред разјарених морских валова, многим опасностима искушаване; изглед је имала твоја Црква, трудољубиви исповедниче Данило; но, беше благословена од Бога отаца наших.

Род твој и паства многострадална беху стално нападани и од кривоверних злостављани, светитељу оче Данило; но, ти се ни у какву помоћ од људи ниси уздао, осим у безграничну милост благословенога Бога отаца наших.

Отрпео си, преблажени Данило, поруге, подле замке, опака клеветања и безбројне претње; и непобедив си остао као тврда стена, увек опевајући благословеног Бога отаца наших. Богородичан:

Радуј се, Ти која си свето и Божанско станиште Свевишњег постала, јер се Тебом даде радост онима који Ти кличу, Богородице: Међу женама си благословена, о! Мати Дјево, Пренепорочна!

Други. Ирмос:

Младићи Аврамовски, који се идолу златном не поклонише, као злато у горионику се испиташе, *[и]* у пећи огњеној као у палати светлој играше, појући: Благословен јеси, Боже отаца наших.

Остајући у доброј вери, богомудрӣ, невоље и беде многе претрпеше; но, свој народ на отпор опакој унији побудише, и на славопој Богу покренуше, појући: Благословен јеси, Боже отаца наших.

Верни Твоји свештенослужитељи, Господе, непријатељима праве вере се са смелошћу супротставише, и претњи се њихових не уплашише: но, истог духа и вере са тројицом младића у пећи бивајући, појаху: Благословен јеси, Боже отаца наших.

Пѣ́снь з҃. І҆рмо́съ:

Бж҃їѧ снизхожде́нїѧ ѻ҆́гнь оу҆стыдѣ́сѧ въ вавѵ̀лѡ́нѣ и҆ногда̀, сегѡ̀ ра́ди ѻ҆́троцы въ пе́щи ра́дованною ного́ю, ꙗ҆́кѡ во цвѣ́тницѣ ликꙋ́юще поѧ́хꙋ: блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Подо́бнѣ лодїѝ средѝ разѧ́ре́нныхъ морски́хъ во́лнъ, мно́гими бѣда́ми и҆скꙋша́емыѧ: возглѧ́дъ и҆мѣ́ѧше твоѧ̀ цр҃ковь, трꙋдолюби́ве и҆сповѣ́дниче данїи́ле: но, бѧ́ше блг҃ве́нна бг҃омъ ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Ро́дъ тво́й и҆ па́ства многострада́льнаѧ бѧ́хꙋ вы́нꙋ напада́еми и҆ ѿ кривовѣ́рныхъ ѡ҆ѕлоблѧ́еми, ст҃и́телю ѻ҆ч҃е данїи́ле: ты́ же ни въ каковꙋ́ю по́мощь ѿ чл҃вѣ̑къ не оу҆пова́лъ є҆сѝ, то́кмѡ въ безпредѣ́льнꙋю мл҃ть блг҃ве́ннагѡ бг҃а ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Ѡ҆терпѣ́лъ є҆сѝ, преблж҃е́нне данїи́ле, порꙋга̑нїѧ, лꙋка̑выѧ сѣ̑ти, лю̑тыѧ клеветы̀ и҆ безчи́сленнаѧ преще́нїѧ: и҆ непобѣди́мь пребы́лъ є҆сѝ ꙗ҆́кѡ тве́рдаѧ стѣна̀, при́снѡ воспѣва́ѧ блг҃ве́ннагѡ бг҃а ѻ҆те́цъ на́шихъ. Бг҃ор҃ченъ:

Ра́дꙋйсѧ, ст҃о́е и҆ бж҃твенное селе́нїе вы́шнагѡ бы́вшаѧ, тобо́ю бо даде́сѧ ра́дость вопїю́щымъ тѝ, бц҃е: въ жена́хъ блг҃ве́нна є҆сѝ, ѿ! мт҃и дв҃о, пренепоро́чнаѧ.

И҆́нъ. І҆рмо́съ:

Ѻ҆́бразꙋ злато́мꙋ не поклони́вшесѧ ѻ҆́троцы а҆враа́мстїи, и҆скꙋша́хꙋсѧ ꙗ҆́кѡ зла́то въ горни́лѣ, въ пе́щи ѻ҆́гненнѣй ꙗ҆́кѡ въ черто́зѣ свѣ́тлѣмъ ликова́хꙋ, пою́ще: блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Ѡ҆стаю́ще во бл҃гоговѣ́нїи, бг҃омꙋ́дрїи, скѡ́рби и҆ бѣды̑ мнѡ́гїѧ претерпѣ́ша: но, лю́ди своѧ̑ къ противле́нїю хꙋ́дѣй оу҆́нїи возбꙋди́ша, и҆ къ славопѣ́нїю бг҃ꙋ подвиго́ша, пою́ще: блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Вѣ́рны твоѝ сщ҃еннослꙋжи́тели, гд҃и, врагѡ́мъ пра́выѧ вѣ́ры со дерзнове́нїемъ противоста́ша, и҆ преще́нїй и҆́хъ не оу҆боѧ́шасѧ: но, тогѡ́же дꙋ́ха и҆ вѣ́ры трїе́мъ ѻ҆трокѡ́мъ въ пе́щи быва́юще, поѧ́хꙋ: блг҃ве́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆те́цъ на́шихъ.

Јванђелску реч увек на срцу имајући, и свештеним пламеном једнако горећи, подлости прогонитеља добропобедоно попалисте, о! преблажени, кличући: Благословен јеси, Боже отаца наших. Богородичан:

Обрадована Маријо, Дјево пречиста, прими молитве нас који Те призивамо с вером, и принеси их Сину Твоме и Богу; јер Ти си нам сигурни бедем и покров, о! Владичице благословена и препрослављена.

Песма 8. Ирмос:

Седмоструко распали пећ махнити Халдејски мучитељ за побожне, али видевши да су они силом јачом спасени, Творцу и Избавитељу клицаше: Младићи благосиљајте, свештеници попевајте, народи преузносите у све векове.

Слично Давиду, баченом у пећину посред лавова; тако си и ти, светитељу оче Данило, усред безаконог и кривоверног скупа стајао, неодступно исповедајући Христа православно.

Ликујући духом, као младићи у пећи, а пребивајући посред пламена разноликих мука, дуготрпељиви оче Данило, ниси престајао да исповедаш Христа правоверно.

Анђели с небеса се диве подвизима твојим, а Христос те сада увенчава неувењивим венцем вечне славе; зато певаш непрестано: Благосиљајте сва дела Господња Господа. Богородичан:

Обиталиште незалазне Светлости постала си, Пречиста, и Светлост која просвећује све даром богопознања си родила; Њега младићи благосиљајте, свештеници опевајте, а народи преузносите у све векове.

Други. Ирмос:

Избавитељу свих, Свесилни, оне који посред пламена добру веру показаше, сишавши си оросио, и научио си *[их]* да певају: Сва дела благосиљајте, пујте Господа.

Силом и истином Христовом се наоружавши, силнике кривоверне посрамисте, поборници вере праве победоносни; а сународнике ваше и све правоверне, подигосте да Христа Бога преузносе и славе у све векове.

Имѣюще ѐвѵльское сло́во при́снѡ на срцы, и҆ сщє́ннымъ пла́менемъ вы́нѹ горѧ́ще, ковѧ́рствїѧ гони́телей добропобѣ́днѡ попали́сте, ѿ! преблѧ́жє́ннїи, вопїю́ще: блгвє́нъ є҆сѝ, бж҃е ѻ҆тє́цъ на́шихъ. Бгорчєнъ:

Ѡбра́дованнаѧ мр҃і́е, дв҃о пречт҃аѧ, прїимѝ мѡли́твы на́съ призыва́ющихъ тѧ̀ съ вѣ́рою, и҆ принесѝ ѧ҆̀ къ сн҃ѹ твоемѹ̀ и҆ бг҃ѹ: ты́ бо є҆сѝ на́мъ и҆звѣ́стное забра́ло и҆ покро́въ, ѿ! вл҃чце блгвє́ннаѧ и҆ препросла́вленнаѧ.

Пѣ́снь ѝ. І҆рмо́съ:

Седмери́цею пє́щь халде́йскїй мѹчи́тель бг҃очт҃и́вымъ неи́стовнѡ разжжѐ, си́лою же лѹ́чшею сп҃се́ны сїѧ̀ ви́дѣвъ, творцѹ̀ и҆ и҆зба́вителю вопїѧ́ше: ѻ҆́троцы блгви́те, сщє́нницы воспо́йте, лю́дїе превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Сообра́знѣ дв҃дѹ, ввє́рженѹ въ пещє́рѹ среди̇̀ львѡ́въ: та́кѡ и҆ ты̀, ст҃и́телю ѻ҆́ч҃е данїи́ле, посредѣ̀ беззако́ннагѡ и҆ кривовѣ́рнагѡ со́нма стоѧ́лъ є҆сѝ, неѿступнѣ̀ и҆сповѣ́дѹѧ хр҃та̀ правосла́внѡ.

Ликѹ́ѧ дѹ́хомъ, ꙗ҆́коже ѻ҆́троцы въ пє́щи, пребыва́ѧ же посреди̇̀ пла́мене разноѻбра́зныхъ мѹ́къ, долготерпѣли́ве ѻ҆́ч҃е данїи́ле, не возбранѧ́лъ є҆сѝ и҆сповѣ́дати хр҃та̀ правовѣ́рнѡ.

Ѧ҆гг҃ли съ нб҃сѐ ѹ҆диви́шасѧ по́двигѡмъ твои́мъ, хр҃то́съ же ны́нѣ ѹ҆вѣнчава́етъ тѧ̀ неѹвѧда́емымъ вѣнцє́мъ приносла́вїѧ: тѣ́мъ поє́ши непреста́нѡ: блгви́те всѧ̑ дѣла̀ гдⷭ҇нѧ гдⷭ҇а. Бгорчєнъ:

Ѻби́телище незаходи́магѡ свѣ́та была̀ є҆сѝ, пречт҃аѧ, и҆ свѣ́тъ просвѣща́ющь всѧ̑ да́ромъ бг҃овѣ́дѣнїѧ родила̀ є҆сѝ: є҆го́же ѻ҆́троцы блгви́те, сщє́нницы воспо́йте, лю́дїе же превозноси́те во всѧ̑ вѣ́ки.

Инъ. І҆рмо́съ:

И҆зба́вителю всѣ́хъ, всеси́льне, посредѣ̀ пла́мене бл҃гочє́ствовавшыѧ, снизше́дъ ѡ҆роси́лъ є҆сѝ, и҆ наѹчи́лъ є҆сѝ пѣ́ти: всѧ̑ дѣла̀ блгви́те, по́йте гдⷭ҇а.

Си́лою и҆ и҆́стиною хр҃то́вою вооружи́вшесѧ, си́льники кривовѣ́рныѧ посрами́сте, побѡ́рницы вѣ́ры пра́выѧ побѣдоно́снїи: сро́дники же ва́шѧ и҆ всѧ̑ правовѣ́рныѧ, воздвиго́сте хр҃та̀ бг҃а превозноси́ти и҆ сла́вити во всѧ̑ вѣ́ки.

Латинску кривословље о исхођењу Светог Духа од Сина неустрашиво одбацисте, бивајући од детињства правој вери научени, преблажени исповедници; и сада на небесима заједно с анђелима Христа Господа преузносите и величате у све векове.

А постолске и праотачке вере све исповеднике, који заједно са вама страдаше и на своду небеском роду нашем засијаше; поштујемо данас, Христа Спаса преузносећи и благосиљајући у све векове. Богородичан:

Виша од небеса показала си се, Богородице Дјево, родивши Оног који нас је из пропадљивости подигао; Њега, као Бога, благосиљамо и појемо у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Ужасну се од овог небо, и крајеви се земље задивише: јер се Бог јави људима у телу, и утроба Твоја поста прострнија од небеса. Зато, Тебе као Богородицу, началници анђелских и људских чинова величају.

Величајмо сагласно, сви верни: добри украс православних архијерејā, Данила страдалног, стуб истине и бедем Цркве, поборника Православља и борца славом овенчаног, хвалећи Христа у векове.

Имамо те као сигурну котву Црквене лађе, која је чува од јеретичких валова; и као мудрог пастира и учитеља, који се у борбама за праву веру показао постојани исповедник; због тога те по достојности и хвалимо.

Молимо те погледāј на нас који те прослављамо, прехвални исповедниче Христов; правоверном народу нашем испроси мир и победу, а земљи нашој благостање и у свему добар напредак. Богородичан:

Водом Твоје милости напој, Дјевице, душу моју распаљену бјесомучним огњем; еда бих плодове божанског уздржања приносио од Тебе Рођеном, Богородице Свеопевана.

Латі́нское ѕлосло́вїе ѡ҆ и҆схожде́нїи ст҃а́гѡ дх҃а ѿ сн҃а безбоѧ́зненнѡ ѿверго́сте, быва́юще ѿ дѣ́тска пра́вѣй вѣ́рѣ наꙋче́ни, пребл҃же́ннїи и҆сповѣ̑дницы: и ны́нѣ на нб҃сѣ́хъ вкꙋ́пѣ со а҆́гг҃лы хр҃та̀ гд҃а превозноси́те и҆ вели́чите во всѧ̑ вѣ́ки.

А҆пⷭ҇льскїѧ и҆ пра́ѻч҃ескїѧ вѣ́ры всѧ̑ и҆сповѣ́дники, вкꙋ́пѣ съ ва́ми страда́вшыѧ и҆ на тве́рди нб҃нѣ́й ро́дꙋ на́шемꙋ возсїѧ́вшыѧ: почти́мъ дне́сь, хр҃та̀ сп҃са превозносѧ́ще и҆ блг҃вѧ́ще во всѧ̑ вѣ́ки. Бг҃ор҃ченъ:

Вы́сшаѧ нб҃съ показа́ласѧ є҆сѝ, бц҃е дв҃о, ро́ждши ѿ и҆стлѣ́нїѧ на́съ воздви́гшаго: того̀, ꙗ҆́кѡ бг҃а, блг҃ви́мъ и҆ пое́мъ во всѧ̑ вѣ́ки.

Пѣ́снь д҃. І҆рмо́съ:

Оу҆жасе́сѧ ѡ҆ се́мъ нб҃о, и҆ землѝ оу҆диви́шасѧ концы̀, ꙗ҆́кѡ бг҃ъ ꙗ҆ви́сѧ чл҃вѣ́кѡмъ пло́тски, и҆ чре́во твоѐ бы́сть простра́ннѣйшее нб҃съ. тѣ́мъ тѧ̀ бц҃ꙋ, а҆́гг҃лѡвъ и҆ чл҃вѣ̑къ чиноначⷭ҇лїѧ велича́ютъ.

Вели́чимъ согла́снѡ, всѝ вѣ́рнїи: бл҃гоꙋкраше́нїе правосла́вныхъ а҆рхїере́й, данїи́ла страда́льнаго, сто́лпъ и҆́стины и҆ забра́ло цр҃кве, побо́рника правосла́вїѧ и҆ ѡ҆по́лчника славовѣнча́ннаго, хва́лѧще хр҃та̀ во вѣ́ки.

И҆мамы тѧ̀ и҆звѣ́стнꙋю ко́твꙋ цр҃ко́вныѧ лодїѝ, ꙗ҆́же храни́тъ ю҆̀ ѿ є҆ретї́ческихъ во́лнъ: и҆ мꙋ́дра па́стырѧ и҆ оу҆ч҃телѧ, и҆́же въ боре́нїй ѡ҆ пра́вѣй вѣ́рѣ показа́сѧ постоѧ́нный и҆сповѣ́дникъ: сегѡ̀ ра́ди по достоѧ́нїю и҆ хва́лимъ тѧ̀.

Мо́лимъ тѧ̀ при́зри на ны̀ прославлѧ́ющыѧ тѧ̀, прехва́льне и҆сповѣ́дниче хр҃то́въ: правовѣ́рномꙋ ро́дꙋ на́шемꙋ и҆спросѝ ми́ръ и҆ побѣ́дꙋ, странѣ́ же на́шей бл҃гостоѧ́нїе и҆ во все́мъ бл҃гопоспѣше́нїе. Бг҃ор҃ченъ:

Водо́ю твоеѧ̀ мл҃ти напо́й, ѻ҆трокови́це, дꙋ́шꙋ мою̀ распалѧ́емꙋ бѣсомꙋ́чнымъ ѻ҆гне́мъ: є҆да̀ плоды̀ бж҃твеннагѡ воздержа́нїѧ приношꙋ̀ ѿ тебѐ ро́ждшемꙋсѧ, бц҃е всепѣ́таѧ.

Други. Ирмос:

Ева је грехом непослушности клетву уселила; а Ти си, Дјево Богородице, порођајем Зачетог у утроби *[Твојој]*, свету благослов исцвала; зато Те сви величамо.

Вере праве добри исповедници, као жртве свецеле Господу се своме на дар приневши; близине Његове се удостојисте, и хвале достојан украс Цркве Горњо-карловачке постадосте.

Исповедници свехвални, љубав према Богу и према ближњима страдањем својим посведочивши; показасте се неустрашиви поборници Православља и чувари праве вере.

Молитвено споменујући исповедништво ваше, оци часни, Горња се Крајина данас радује, и добивши утеху вере се весели; Црква њена похвалу вам приноси, а сав народ спомен вам побожно празнује. Богородичан:

Осветли нас зрацима од Тебе Рођеног, Богоневесто, просвећујући душе и помисли наше; и избави нас од свакаквих беда и невоља, да Ти благодарења узносимомо, Заступнице наша борбена.

Светилан светитеља.
Подобан: Са ученицима узиђимо ...

Премудри и чврсти поборник Православља си се показао, својим подвизима све јеретичке преваре оборивши, и народу своме добри пастир бивши, светитељу достојни части, оче Данило, исповедниче свеславни. Слава ... други, исповедника:

У светлости Христовој свагда пребивајући, и са свима светима рода нашег вазда лукујући; не престајте да се молите за победу правоверја над противницима, и за спасење душа наших, оци достојни славе и исповедници незаборавни. И сада ... Богородичан:

Оружја непријатељима сасвим изнемогоше, а наслеђе се Сина Твога, Свечиста, свеблагодатним светлостима озари; и вечноживотним радостима испуни, Твојим се молитвама неповређено одржавајући.

И҆́нъ. І҆рмо́съ:

Є҆́ва оу҆́бѡ недꙋ́гомъ преслꙋша́нїѧ клѧ́твꙋ всели́ла є҆́сть: ты́ же, дв҃о бц҃е, прозѧбе́нїемъ чревоноше́нїѧ, мі́рови бл҃гве́нїе процвѣла̀ є҆сѝ: тѣ́мъ тѧ̀ всѝ велича́емъ.

Вѣ́ры пра́выѧ до́брїи и҆сповѣ́дницы, ꙗ҆́коже же́ртвы всецѣ́лыѧ гдⷭ҇ꙋ своемꙋ̀ въ да́ръ прине́сшесѧ: бли́зости є҆гѡ̀ сподо́бистесѧ, и҆ достохва́льное оу҆краше́нїе цр҃кве горнѣ-ка́рловацкїѧ бы́сте.

И҆сповѣ́дницы всехва́льнїи, любо́вь къ бг҃ꙋ и҆ къ бли́жнимъ страда́нїемъ свои́мъ посвидѣ́тельствовавше: показа́стесѧ небоѧ́зненни побѡ́рницы правосла́вїѧ и҆ храни́тели пра́выѧ вѣ́ры.

Мл҃твеннѣ воспомина́юще и҆сповѣ́дничество ва́ше, ѻ҆ц҃ы̀ чⷭ҇тні́и, го́рнѧѧ краі́на дне́сь ра́дꙋетсѧ, и҆ прїѧ́вши оу҆тѣше́нїе вѣ́ры весели́тсѧ: цр҃ковь є҆ѧ̀ похвале́нїе ва́мъ прино́ситъ, вси́ же лю́дїе па́мѧть ва́мъ бл҃гочⷭ҇тнѡ пра́зднствꙋютъ. Бг҃орⷣченъ:

Ѡ҆свѣтѝ на́съ лꙋча́ми ѿ тебѐ ро́ждшагѡсѧ, бг҃оневѣ́сто, просвѣща́ющи дꙋ́шы и҆ помышле́нїѧ на̑ша: и҆ и҆зба́ви на́съ ѿ всѧ́кихъ бѣ́дъ и҆ скорбе́й, да бл҃года́рственнаѧ возсыла́емъ тѝ, предста́тельнице на́ша возбра́ннаѧ.

Свѣти́ленъ ст҃и́телѧ.

Пⷣо: Со оу҆ченикѝ взы́демъ:

Премꙋ́дрый и҆ тве́рдый побо́рникъ правосла́вїѧ показа́лсѧ є҆сѝ, свои́ми пѡ́двиги всѧ̑ є҆ретї́ческїѧ пре́лести низложи́въ, и҆ лю́демъ свои̑мъ до́брый па́стырь бы́въ, ст҃и́телю досточе́стне, ѻ҆́ч҃е данїи́ле, и҆сповѣ́дниче всесла́вный. Сла́ва: и҆́нъ, и҆сповѣ́дникѡвъ:

Въ свѣ́тлости хрⷭ҇то́вѣ всегда̀ пребыва́юще, и҆ со всѣ́ми ст҃ы́ми ро́да на́шегѡ вы́нꙋ ликꙋ́юще: не преста́йте молѧ́щесѧ ѡ҆ побѣ́дѣ правовѣ́рїѧ на сꙋпоста́ты, и҆ ѡ҆ сп҃се́нїи дꙋ́шъ на́шихъ, ѻ҆ц҃ы̀ достосла́внїи и҆ и҆сповѣ́дницы приснопа́мѧтнїи. И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ:

Ѻ҆рꙋ́жїѧ врагѡ́мъ до конца̀ и҆знемого́ша, достоѧ́нїе же сн҃а твогѡ̀, всечⷭ҇таѧ, всеблг҃тными свѣ́тлостьми ѡ҆зари́сѧ: и҆ присноживо́тными ра́достьми и҆спо́лнисѧ, твои́ми мл҃твами невреди́мо соблюда́ѧсѧ.

На Хвалите ... стихире, на 6:

3 светитељâ, глас 4.
Подобан: **П**озван свише ...

Данило јуначни, исповедниче праве вере и непомични стубе Цркве; због вере Православне много си страдао, но таму си јеретичке преваре светлошћу божанске истине разагнао, пут спасења народу своме обасјавајући. Стога, са великом радошћу, свети ти спомен данас прослављамо.

Данило многострадални, неумукла трубо истине, која данас Цркву сазива на духовну гозбу о спомену своме; кога, и ми верни, свечасно прослављамо, тебе као доброг ахијереја и учитеља правоверја поштујући, и архипастирске подвиге твоје песмама величајући, како би твојим молитвама добили од Христа Бога велику милост. [Зорастове:]

Данило боговенчани, који у сабору светитељском пред Христом сада стојиш, и у торжеству Цркве небеске са свима светима ликујеш; који си достојну плату за трудове своје од Господа примио, и у радост Његову као слуга верни и добри ушао; прими и ова усрдна молења од рода твога, и моли се за његово добро стајање и опстанак у правој вери. И 3 исповедникā, глас 6:

Усхвалимо данас песмама благоподобним, о! благоверни, свештенострадалнике Горњо-карловачке: јер они измлада Христа узљубивши, и неленостно заповести Његове испуњавајући, као утврђење вере Православне народу своме послужише; а сада, у небеским обитељима дворећи се, моле Христа Бога да би се смиловао душама нашим.

Похвалимо данас песмама благољепним, о! правоверни, исповеднике преславне; јер њих Христос Цркви својој дарова, преко њих истинитост вере наше Православне потврђујући, паметовањā кривоверних изобличавајући и заблуделе уразумљујући; а сада, (к) њима као заступницима непреварним притичући, молимо их да се моле пред Господом да би се спасле душе наше.

На хвали́техъ, стїхи́ры, на ѕ҃:

г҃ ст҃и́телѧ, гла́съ д҃.

По҃: Зва́нный свы́ше:

Данїи́ле до́блественне, и҆сповѣ́дниче пра́выѧ вѣ́ры и҆ недви́жимый сто́лпе цр҃кве: вѣ́ры ра́ди правосла́вныѧ мно́гѡ страда́льчествовалъ є҆сѝ, но тьмꙋ̀ є҆ретї́ческїѧ льстѝ свѣ́томъ бж҃твенныѧ и҆́стины разгна́лъ є҆сѝ, пꙋ́ть сп҃се́нїѧ лю́демъ свои́мъ просвѣща́ѧ. тѣ́мже, съ ве́лїею ра́достїю, ст҃ꙋ́ю тѝ па́мѧть дне́сь прославлѧ́емъ.

Данїи́ле многострада́льне, немо́лчнаѧ трꙋбо̀ и҆́стины, дне́сь цр҃ковь созыва́ющаѧ къ дх҃о́вномꙋ ᲂу҆чрежде́нїю ѡ҆ па́мѧти свое́й: є҆́юже, и҆ мы̀ вѣ́рнїи, всечⷭ҇тнѡ прославлѧ́емъ, до́брагѡ тѧ̀ а҆рхїере́а и҆ правовѣ́рїѧ ᲂу҆чи́телѧ почита́юще, и҆ а҆рхїпа҃стырскїѧ по́двиги твоѧ̑ пѣ́сньми велича́юще, во є҆́же твои́ми мл҃твами полꙋчи́ти ᲂу҆ хр҃та̀ бг҃а ве́лїю мл҃ть. [Зра́тѡвы:]

Данїи́ле бг҃овѣнча́нне, въ собо́рѣ ст҃и́тельствѣмъ хр҃тꙋ̀ ны́нѣ предстоѧ́й, и҆ въ торжествѣ̀ цр҃кве нб҃ныѧ со всѣ́ми ст҃ы́ми ликовствꙋ́ѧй: досто́йнꙋю мздꙋ̀ ѡ҆ трꙋдѣ́хъ свои́хъ ѿ гдⷭ҇а прїе́мый, и҆ въ ра́дость є҆гѡ̀ ꙗ҆́кѡ ра́бъ вѣ́рный и҆ бл҃гїй вше́дый: прїимѝ и҆ сїѧ̑ ᲂу҆се́рднаѧ моле́нїѧ ѿ ро́да твоегѡ̀, и҆ моли́сѧ ѡ҆ тогѡ̀ бл҃гостоѧ́нїи и҆ пребыва́нїи въ пра́вѣй вѣ́рѣ.

И҆ г҃ и҆сповѣ́дникѡвъ, гла́съ ѕ҃:

Восхва́лимъ дне́сь пѣ́сньми бл҃гопо҃бными, ѳ҃! бл҃говѣ́рнїи, ст҃ѣ҃нностра́дальцѣвъ горнѣ-ка́ровацкихъ: ті́и бо, и҆змла́да хр҃та̀ возлю́бльше, и҆ нелѣ́ностнѡ велѣ̑нїѧ є҆гѡ̀ и҆сполнѧ́юще, ꙗ҆́кѡ ᲂу҆твержде́нїе вѣ́ры правосла́вныѧ лю́демъ свои́мъ послꙋжи́ша: ны́нѣ же, во ѻ҆би́телехъ нб҃ныхъ водворѧ́ющесѧ, мо́лѧтъ хр҃та̀ бг҃а во є҆́же поми́ловатисѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Похва́лимъ дне́сь пѣ́сньми бл҃голѣ́пными, ѳ҃! правовѣ́рнїи, и҆сповѣ́дники преслѧ̑вныѧ, си́хъ бо хр҃то́съ цр҃кви свое́й дарова̀, тѣ́ми и҆́стиность вѣ́ры на́шеѧ правосла́вныѧ и҆звѣ́ствꙋѧ, глꙋмле́нїѧ кривовѣ́рныхъ и҆зѡблича́ѧ и҆ заблꙋжда́ющихъ вразꙋмлѧ́ѧ: ны́нѣ же, къ ни̑мъ ꙗ҆́кѡ предста́телемъ непреле́стнымъ притека́юще, тѣ́хъ мо́лимъ моли́тисѧ ко гдⷭ҇ꙋ во є҆́же сп҃сти́сѧ дꙋша́мъ на́шымъ.

Прославимо данас песмама доброгласним, о! побожни, изданке доброг корена; јер они, у доброј вери светих Саве и Симеона поникавши, узрастоше и добре плодове изнесоше, правилно исповедање Начелнику и савршитељу вере*[27] приневши; а сада, у торжеству Цркве небеске славно ликујући, моле се непрестано за род свој на земљи војујући.

Слава ... светитељâ, глас 5:

Приспе дан спомена свештеног Христовог јерарха славног, који светлошћу својом заблиста, и све верне просветли; јер он као истинити пастир Пастиреначалнику верно последова, чисту науку Господњу непромењиво исповедајући, правоверно стадо у огради Православља добро чувајући, и живот свој за њега не штедећи. Стога данас, духовним песмама часни спомен светитељâ Христовог Данила прослављајући, Оног који га је вечном славом оденуо достојно дуга величамо, и благодарење Му узносимо.

И сада ... Богородичан, глас исти [Зорастов]:

Владичице, Дјево пренепорочна, Госпођо наша вечнославна, Мајко оваплоћеног Логоса, Христа Бога; молбе убогих слугу Твојих сада прими, и од беда многих нас избави; срца колебљивих у правоверју утврђујући, и душе им погубљене ка једином Спасу, Сину Твоме, обраћајући.

Велико славословље, и отпуст.

27* ср. Јевр. 12,2.

Просла́вимъ дне́сь пѣ́сньми бл҃гогла́сными, ѿ! бл҃гочⷭ҇ти́вїи, ѿра́сли бл҃га́гѡ ко́рене: ті́и бо, во бл҃зѣ́й вѣ́рѣ ст҃ы́хъ сѵ̑меѡ́на и҆ са́ввы возни́кше, возрасто́ша и҆ бл҃гопло́дїе и҆знесо́ша, пра́вильное и҆сповѣда́нїе нача́льникꙋ и҆ соверши́телю вѣ́ры прине́сше: ны́нѣ же, въ торжествѣ̀ цр҃кве нб҃ныѧ сла́внѡ ликꙋ́юще, мо́лѧтсѧ непреста́ннѡ ѡ҆ ро́дѣ свое́мъ на землѝ вою́ющемъ.

Сла́ва, ст҃и́телѧ, гла́съ є҃:

Приспѣ̀ де́нь па́мѧти сщ҃е́нныѧ хрⷭ҇то́ва і҆ера́рха сла́вна, свѣ́томъ свои́мъ возѡблиста́ѧй, и҆ всѧ̑ вѣ̑рныѧ просвѣща́ѧй: то́й бо ꙗ҆́кѡ и҆́стинный па́стырь пастыренача́льникꙋ вѣ́рнѡ послѣ́дова, чи́стое ᲂу҆че́нїе гдⷭ҇не неизмѣ́ннѡ и҆сповѣ́даѧ, правовѣ́рное ста́до во ѡ҆гра́дѣ правосла́вїѧ до́брѣ сохраня́ѧ, и҆ живо́тъ сво́й ѡ҆ не́мъ не щадѧ̀. тѣ́мже дне́сь, дх҃о́вными пѣ́сньми чⷭ҇тнꙋ́ю па́мѧть ст҃и́телѧ хрⷭ҇то́ва данїи́ла прославлѧ́юще, того̀ вѣ́чною сла́вою ѡ҆дѣ́ѧвша достодо́лжнѡ велича́емъ, и҆ бл҃годаре́нїе томꙋ̀ возсыла́емъ.

И҆ ны́нѣ, бг҃орⷣченъ, гла́съ то́йже [Зрⷪ҇а́тⷭ҇овъ]:

Влⷣчце, дв҃о пренепоро́чнаѧ, гпⷭ҇жѐ на́ша присносла́внаѧ, мт҃и воплоти́вшагосѧ сло́ва, хрⷭ҇та̀ бг҃а: молбы̑ ᲂу҆бо́гихъ ра̑бъ твои́хъ ны́нѣ прїимѝ, и҆ ѿ бѣ́дъ мно́гихъ на́съ и҆зба́ви: срⷣца̀ коле́блемыхъ въ правовѣ́рїи ᲂу҆тверждаю́щи, и҆ дꙋ́шы и҆́хъ погиба́ющыѧ ко є҆ди́номꙋ сп҃сꙋ, сн҃ꙋ твоемꙋ̀, ѡ҆бращаю́щи.

Славосло́вїе вели́кое, и҆ ѿпꙋ́стъ.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Блажена: од канона светитељâ песма 3,
и од канона исповедникā песма 6.

Прокимен, глас 7:

Похвалиће се преподобни у слави, * и обрадоваће се на постељама својим.*[28]

Стих: **П**евајте Господу песму нову, * хвалу Његову у Цркви преподобних.*[29]

Апостол: Римљанима, зач. 99 [глава 8,28-39].

Браћо [8,28] знамо да онима који љубе Бога све помаже на добро, њима који су позвани по намјери; [29] Јер које унапријед позна, унапријед и одреди, да буду саобразни лику Сина његова, да он буде Прворођени међу многом браћом. [30] А које унапријед одреди, оне и призва; а које призва оне и оправда; а које оправда оне и прослави. [31] Шта ћемо, дакле, рећи на ово? Ако је Бог с нама, ко ће против нас? [32] Он који свога Сина не поштедје, него га предаде за све нас, како да нам с њиме и све не дарује? [33] Ко ће оптужити изабране Божије? Бог је онај који оправдава. [34] Ко ће осудити? Христос је онај који умрије, па још и васкрсе, који је и с десне стране Богу, који и посредује за нас. [35] Ко ће нас раставити од љубави Христове? Жалост или тјескоба, или гоњење, или глад, или голотиња, или опасност, или мач? [36] Као што је написано: Ради тебе нас убијају ваздан, сматрају нас овцама за клање. [37] Али у свему овоме побјеђујемо кроз Онога који нас је заволио. [38] Јер сам увјерен да нас ни смрт, ни живот, ни анђели, ни поглаварства, ни силе, ни садашњост, ни будућност, [39] Ни висина, ни дубина, нити икаква друга твар неће моћи одвојити од љубави Божије, која је у Христу Исусу Господу нашем.

Алилуја, глас 6.

Стих: **Б**лажен је човек који се боји Господа, * у заповестима Његовим напредоваће веома.*[30]

---

[28]* Пс. 149,5.
[29]* Пс. 149,1.
[30]* Пс. 111,1.

НА ЛЇТУРГІ́И.

Бл҃же́нна: ѿ канѡ́на ст҃и́телѧ пѣ́снь г҃-ѧ,
и҆ ѿ канѡ́на и҆сповѣ́дникѡвъ пѣ́снь ѕ҃-ѧ.

Прокі́менъ, гла́съ з҃:

Восхва́лѧтсѧ прп҃бнїи во сла́вѣ, ⁘ и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.

Сті́хъ: Воспо́йте гдⷭ҇еви пѣ́снь но́вꙋ, ⁘ хвале́нїе є҆гѡ̀ въ цр҃кви прп҃бныхъ.

А҆пⷭ҇лъ: къ ри́млѧнѡмъ, зача́ло ч҃ѳ [глава̀ и҃,к҃и-л҃ѳ].

Бра́тїе, [и҃,к҃и] вѣ́мы ꙗ҆́кѡ лю́бѧщымъ бг҃а всѧ̑ поспѣшествꙋ́ютъ во бл҃го́е, сꙋ́щымъ по предꙋвѣ́дѣнїю зва̑ннымъ. [к҃ѳ] И҆̀хже бо предꙋвѣ́дѣ, [тѣ́хъ] и҆ предꙋста́ви соѻбра̑знымъ бы́ти ѻ҆́бразꙋ сн҃а своегѡ̀, ꙗ҆́кѡ бы́ти є҆мꙋ̀ перворо́днꙋ во мно́гихъ бра́тїѧхъ. [л҃] А҆ и҆̀хже предꙋста́ви, тѣ́хъ и҆ призва̀: а҆ и҆̀хже призва̀, си́хъ и҆ ѡ҆правда̀: а҆ и҆̀хже ѡ҆правда̀, си́хъ и҆ просла́ви. [л҃а] Что̀ ᲂу҆̀бо рече́мъ къ си̑мъ; а҆́ще бг҃ъ по на́съ, кто̀ на ны̀; [л҃в] И҆́же ᲂу҆́бѡ своегѡ̀ сн҃а не пощадѣ̀, но за ны̀ всѧ̑ пре́далъ є҆́сть є҆го̀: ка́кѡ ᲂу҆́бѡ не и҆ съ ни́мъ всѧ̑ на́мъ да́рствꙋетъ; [л҃г] Кто̀ пое́млетъ на и҆збра̑нныѧ бж҃їѧ; бг҃ъ ѡ҆правда́ѧй: [л҃д] Кто̀ ѡ҆сꙋжда́ѧй; хрⷭ҇то́съ і҆и҃съ ᲂу҆ме́рый, па́че же и҆ воскресы́й, и҆́же и҆ є҆́сть ѡ҆деснꙋ́ю бг҃а, и҆́же и҆ хода́тайствꙋетъ ѡ҆ на́съ: [д҃і] [л҃є] Кто́ ны разлꙋчи́тъ ѿ любвѐ бж҃їѧ; ско́рбь ли, и҆лѝ тѣснота̀, и҆лѝ гоне́нїе, и҆лѝ гла́дъ, и҆лѝ нагота̀, и҆лѝ бѣда̀, и҆лѝ ме́чь; ꙗ҆́коже є҆́сть пи́сано: [л҃ѕ] Ꙗ҆́кѡ тебѐ ра́ди ᲂу҆мерщвлѧ́еми є҆смы̀ ве́сь де́нь, вмѣни́хомсѧ ꙗ҆́коже ѻ҆́вцы заколе́нїѧ. [л҃з] Но ѡ҆ си́хъ всѣ́хъ препобѣжда́емъ за возлю́бльшаго ны̀. [л҃и] И҆звѣсти́хсѧ бо, ꙗ҆́кѡ ни сме́рть, ни живо́тъ, ни а҆́гг҃ли, ни нача̑ла, нижѐ си̑лы, ни настоѧ̑щаѧ, ни грѧдꙋ́щаѧ, [л҃ѳ] Ни высота̀, ни глꙋбина̀, ни и҆́на тва́рь ка́ѧ возмо́жетъ на́съ разлꙋчи́ти ѿ любвѐ бж҃їѧ, ꙗ҆́же ѡ҆ хрⷭ҇тѣ̀ і҆и҃сѣ гдⷭ҇ѣ на́шемъ.

А҆ллилꙋ́їа, гла́съ ѕ҃.

Сті́хъ: Бл҃же́нъ мꙋ́жъ, боѧ́йсѧ гдⷭ҇а, ⁘ въ за́повѣдехъ є҆гѡ̀ восхо́щетъ ѕѣлѡ̀.

Стих: **С**илно ће на земљи бити семе његово, * род *[и]*прав*[н]*их благословиће се.*[31]

Св. Јеванђеље: од Луке, зач. 64 [глава 12,8-12].

Рече Господ: *[12,8]* Који год призна мене пред људима, признаће и њега Син Човечији пред анђелима Божијим, *[9]* а који се одрече мене пред људима, тога ће се и *[Син Човечији]* одрећи пред анђелима Божијим. *[10]* И свакоме који каже реч против Сина Човечијег, опростиће се, а ономе који хули на Светога Духа, неће се опростити. *[11]* А кад вас доведу у зборнице, и на судове, и пред власти, не бринте се како ћете или шта чете одговорити, или шта ћете казати, *[12]* јер ће вас Дух Свети научити у онај чес шта треба рећи.

Причастен:

У спомену вечном биће праведник, * од зла гласа неће се уплашити.*[32]

И(ли):

Похвалиће се преподобни у слави, * и обрадоваће се на постељама својим.*[33]

Крај делу, слава и хвала Богу!

[31]* Пс. 111,2.
[32]* Пс. 111,6 и 7.
[33]* Пс. 149,5.

Стíхъ: Си́льно на земли̑ бꙋ́детъ сѣ́мѧ є҆гѡ̀, ✻ ро́дъ пра́выхъ блгⷭ҇вѝтсѧ.

Ст҃о́е є҆ѵ҇гл҃їе: ѿ лꙋкѝ, зача́ло ѯ҃д [глава̑ ві҃,и҃-ві҃].

Речѐ гдⷭ҇ь: [ві҃,и҃] всѧ́къ и҆́же а҆́ще и҆сповѣ́сть мѧ̀ предъ чл҃вѣ́ки, и҆ сн҃ъ чл҃вѣ́ческїй и҆сповѣ́сть є҆го̀ предъ а҆́гг҃лы бж҃їими. [д҃] И҆ ѿвергі́йсѧ менѐ предъ чл҃вѣ́ки, ѿве́рженъ бꙋ́детъ предъ а҆́гг҃лы бж҃їими. [г҃] И҆ всѧ́къ и҆́же рече́тъ сло́во на сн҃а чл҃вѣ́ческаго, ѡ҆ста́витсѧ є҆мꙋ̀: а҆ на ст҃а́го дх҃а хꙋ́лившемꙋ не ѡ҆ста́витсѧ. [а҃і] Є҆гда́ же приведꙋ́тъ вы̀ на собѡ́рища и҆ вла̑сти, и҆ влады́чества, не пецы́тесѧ, ка́кѡ и҆лѝ что̀ ѿвѣща́ете, и҆лѝ что̀ рече́те: [ві҃] Ст҃ы́й бо дх҃ъ наꙋчи́тъ вы̀ въ то́й ча́съ, ꙗ҆̀же подоба́етъ рещѝ.

Прича́стенъ:

Въ па́мѧть вѣ́чнꙋю бꙋ́детъ пра̑вникъ, ✻ ѿ слꙋ́ха ѕла̀ не оу҆бои́тсѧ.

И҆[лѝ]:

Восхва́лѧтсѧ пра̑вні́и во сла́вѣ, ✻ и҆ возра́дꙋютсѧ на ло́жахъ свои́хъ.

Коне́цъ дѣ́лꙋ, сла́ва и҆ хвала̀ бг҃ꙋ!

СВЕТИ ИСПОВЕДНИК
ДАНИЛО
КАРЛОВАЧКИ И
ПЛАШАНСКИ

ИСПОВЕДНИЦИ ЖУМБЕРАЧКИ
СВ·ЂАКОН·ЈАНКО
СВ·ПРЕЗБ·ТЕОДОР
СВ·ПРЕЗБ·МАРКО

Са благословом
његовог преосвештенства
епископа Горњо-карловачког
г. Герасима

Издавач:

Епархија Горњо-карловачка
Издавачка установа „Мартириа"

Адреса издавача:

Славе Рашкај 14
47000 Карловац
Република Хрватска

Контакт:

телефон: 00385 (0)47 642 531
факс: 00385 (0)47 642 532

Обликовање, припрема за штампу,
лектура и електронска верзија:

„Нови Србљак" Београд

※ МАРТИРИЯ 2022. ГОД. У КАРЛОВЦУ © МАРТУ́РІА „ВВВ ГО́ДА ВЪ КА́РЛОВЦѢ ※